

Opinion & Comment
249

Michaelides Outstanding With Symphony Orchestra

By Martha Smith
Staff Writer

The old ploy of saving the best for last was used most effectively Tuesday night during a concert by the Charleston Symphony Orchestra.

Guest conductor Solon Michaelides of Greece was right at home with two Greek dances by Skalkottas, as was concertmaster John Lambros who certainly showed every sign of enjoying himself as he played.

The tricky time signatures and vigorous themes of the Greek dances made them exciting and ear-pleasing to a large audience in Municipal Auditorium. Michaelides, incidentally, has been head of a state committee to study Greek music since his retirement from the general director's position with the State Symphony Orchestra of Thessaloniki.

In addition to the demands made upon the strings, the Greek dances also required—and received—some outstanding percussion effects from Ron Meadows, Robert Leighty, Maurice White and Scott Padon.

Also pleasant was "Roman Carnival Overture" by Berlioz. It opened the evening's programs and seemed to be the orchestra's manner of proving itself outstanding to the guest conductor.

THE SYMPHONY has never played in a smoother, more fluid demonstration of cohesion. Attacks and releases were perfect, woodwinds, strings and percussion once again superior.

The warm reception of the opening selection set the pace for the evening. The audience and orchestra continued to demonstrate great affection and admiration for Michaelides, who likewise seemed to enjoy working with Charleston's musicians. Prolonged applause from the audience was greeted by the conductor's repeated acknowledgement of the orchestra

Solon Michaelides
Crowd Pleaser

as he had them stand several times to receive the applause.

The program's first half was concluded with Beethoven's "Concerto for Piano and Orchestra in C Minor." This was truly a gargantuan undertaking for guest soloist Edith Schiff, wife of the symphony's conductor and music director Charles Schiff.

The concerto is incredibly long and difficult, demanding countless arpeggios from the pianist, and complete concentration. Mrs. Schiff should

dered the task with great technical ability. Although she has excellent credentials, Mrs. Schiff doesn't have the advantage enjoyed by those who regularly perform as concert soloists.

It was an occasion, indeed, to hope that Mrs. Schiff will make more such appearances. Accomplished artists from the area should be encouraged to make more frequent appearances. The final movement of the Beethoven displayed Mrs. Schiff's musicianship at its finest, as she revealed a great deal of emotion and comprehension of the material.

The audience was thunderously appreciative of Mrs. Schiff's performance, and she looked quite lovely standing on stage in a flowing red gown, receiving two bouquets. It was a scene we should witness more often.

MENDELSSOHN'S fourth symphony opened the second half of the program. It is a piece which begins in a sprightly manner, but like the Beethoven, is quite long and complex. There were many interesting interplays and harmonies to be enjoyed throughout the work.

Charleston obviously loved Solon Michaelides as the audience refused to let him leave the stage following the performance. He was called back time and again by a standing crowd, until the orchestra repeated the first Greek dance as an encore.

Mrs. and Mrs. Michaelides had earlier expressed delight with the people of Charleston. From the response given the conductor Tuesday, one can only conclude the feeling was mutual.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ
ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΕΙΡΤ

τῆς Τετάρτης 3.10.73
ὥρας 20.59 ὑπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ κ.

ΣΟΛΩΝΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

281

Ὁ Ἄργος τοῦ Τύπου
τῆς Ἀνατολῆς

L'ARGUS DE LA PRESSE D'ORIENT

Rue Sophocleous 7

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 7

ΤΗΛ. 3210310 - ΑΘΗΝΑΙ (122)

Κα
Σόφ. Μιχαηλίδου

Νεοφύλου Μελαζά 14-16

ΕΝΤΥΠΑ
IMPRIMÉS

ΕΝΤΑΥΘΑ

109

Οἱ συνθέτες καὶ οἱ κρατικές ὀρχήστρες

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

Εἰς ἀπάντησιν τῆς συνεντεύξεως πού ἐδόθη προσφάτως πρὸς τὸν Τύπον ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμον Ἑλλήνων Συνθετῶν», ὁ πρῶην διευθυντῆς τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης ἀρχιμουσικός κ. Σόλων Μιχαηλίδης, μᾶς ἀπέστειλε τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν:

«Κύριε διευθυντά, Σὲ πρόσφατες ἀνακοινώσεις πρὸς τὸν Τύπον τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Συνθετῶν, διαμαρτυρόμενο γιὰ τὴν ἐγκατάλειψη τῆς σοβαρᾶς ἑλληνικῆς μουσικῆς, περιέλαβε καὶ τὴν Κρατικὴν Ὀρχήστρα Θεσσαλονίκης (ΚΟΘ) ἀνάμεσα στοὺς Κρατικοὺς Ὄργανισμοὺς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχει ἐκδιωχθῆ ἡ ἑλληνικὴ μουσικὴ.

Ἡ διαμαρτυρία τῶν συναδέλφων ὡς πρὸς τὴν ΚΟΘ νομίζω ὅτι δὲν εἶναι δικαία. Κατὰ τὸ διάστημα 1959 (ὅτε ἰδρύθη ἡ Ὀρχήστρα ὡς ΣΟΒΕ) μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1970, πού ἤμουν διευθυντῆς τῆς, ἡ ΣΟΒΕ—ΚΟΘ εἶχε ἐκτελέσει συνολικὰ 80 ἑλληνικὰ συμφωνικὰ ἔργα, 39 Ἑλλήνων συνθετῶν τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ὁποῖα σὲ πρώτη ἐκτέλεση στὴ Θεσσαλονίκη. Ἀρκετὰ μάλιστα ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτὰ εἶχαν ἐκτελεσθῆ δύο ἢ καὶ περισσότερες φορές τὸ καθένα, ἔτσι πού κατὰ τὸ διάστημα 1959 — 70 ἐπραγματοποιήθησαν 150 περίπου ἐκτελέσεις ἑλληνικῶν ἔργων (οἱ 120 ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ ὑποφαινομένου) δηλαδὴ σὲ μιὰν ἀναλογία 13 — 14 κατὰ περίοδο.

Ἄν ληφθῆ ὑπ' ὄψη ὅτι πολὺ σπάνια μετακαλούμενοι ξένοι μαέστροι διευθύνουν δικά μας ἔργα, ἡ ἀναλογία ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἔργων εἶναι στὴν πραγματικότητα ὑψηλότερη συγκριτικὰ μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν συναυλιῶν.

Τὸ συμπέρασμα, νομίζω, εἶναι ὅτι ἡ ΚΟΘ, ὄχι μονάχα δὲν περιφρόνησε ἢ ἀδιαφόρησε, ἀλλὰ ἀντίθετα ἔδειξε, καθὼς εἶχε ἄλλωστε καθήκον, ἀληθινὴ στοργὴ πρὸς τὴν ἑλληνικὴ μουσικὴ δημιουργία, τουλάχιστο κατὰ τὴν περίοδο 1959 — 70 πού ξέρω. Εὐχαριστῶ φιὰ τῆ φιλοξενία. Μετὰ τιμῆς ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ».

Το ΒΗΜΑ

Παρασκευή 4 Μαΐου 1973

Μας γράφουν

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ Η Κ. Ο. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ελληνική μουσική δημιουργία, τουλάχιστο κατά την περίοδο 1959—70, πού ξέρω.

Κύριε Διευθυντά,

Σε πρόσφατες ανακοινώσεις πρός τόν Τύπον, τό Δ.Σ. του Συνδέσμου Έλλήνων Συνθετών, διαμαρτυρόμενο γιά τήν εγκατάλειψη τής σοβαράς ελληνικής μουσικής, περιέλαβε καί τήν Κρατική Όρχηστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) ανάμεσα στους κρατικούς Όργανισμούς, από τους οποίους έχει εκδιωχθή ή ελληνική μουσική.

Ή διαμαρτυρία τών συναδέλφων ώς πρός τήν Κ.Ο.Θ., νομίζω ότι δέν είναι δικαία. Κατά τό διάστημα 1959 (ότε ιδρύθη ή Όρχηστρα ώς Σ.Ο.Β.Ε.) μέχρι του τέλους του 1970, πού ήμουν διευθυντής τής, ή Σ.Ο.Β.Ε. - Κ.Ο.Θ. είχε εκτελέσει συνολικά 80 Έλληνικά συμφωνικά έργα, 39 Έλλήνων συνθετών, τά περισσότερα από τά όποία σε πρώτη εκτέλεση στή Θεσσαλονίκη.

Άρκετά μάλιστα από τά έργα ούτά είχαν εκτελεσθή δύο ή καί περισσότερες φορές τό καθένα, έτσι πού κατά τό διάστημα 1959—70 έπραγματοποιήθησαν 150 περίπου εκτελέσεις Έλληνικών έργων (οί 120 υπό τήν διεύθυνση του ύποφαινομένου), δηλαδή σε αναλογία 13—14 κατά περίοδο.

Άν ληφθή ύπ' όψη, ότι πολύ σπάνια μετακαλούμενοι ξένοι μαέστροι διευθύνουν δικά μας έργα, ή αναλογία ύπέρ τών Έλληνικών έργων είναι στήν πραγματικότητα ύψηλότερη, συγκριτικά μέ τόν αριθμό τών συναυλιών.

Τό συμπέρασμα, νομίζω, είναι ότι ή Κ.Ο.Θ., όχι μονάχα δέν περιφρόνησε ή άδιαφόρησε, αλλά αντίθετα, έδειξε, καθώς είχε άλλωστε καθήκον, αληθινή στοργή πρός τήν

Μετά τιμής
ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

● Με έπιστολή του στην «Α» ο άρχιμουσικός κ. Σόλων Μιχαηλίδης αναφερόμενος στις πρόσφατες ανακοινώσεις του Δ.Σ. του Συνδέσμου Έλλήνων Συνθετών για την εγκατάλειψη της σοβαράς ελληνικής μουσικής, γράφει ότι «η διαμαρτυρία των συναδέλφων προς την Κρατική Όρχηστρα Θεσσαλονίκης νομίζω ότι δεν είναι δικαία». Και ότι τουλάχιστον κατά την περίοδο 1959—70 (περίοδο κατά την οποία ο κ. Μιχαηλίδης ήταν διευθυντής του Κ.Ο.Θ.) η ΣΟΒΕ — ΚΟΘ είχε εκτελέσει 80 συμφωνικά έργα, 39 Έλλήνων συνθετών.

ΤΟ Δ.Σ. ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ

ΤΟ ΝΕΟ Δ. Σ. τῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων Μουσουργῶν συγκροτήθηκε ὡς ἑξῆς: Ἀντίοχος Εὐαγγελᾶτος (πρόεδρος), Σάλων Μιχαηλίδης (ἀντιπρόεδρος), Θ. Καρυωτάκης (γεν. γραμματεὺς), Ἰάκ. Χαλιᾶσας (ταμίας), Μεν. Θεοφανίδης (ἐφορος), Γιάννης Παπαϊωάννου, Γ. Γεωργιάδης καὶ Μιχ. Ἀδάμης (σύμβουλοι).

Η Κ.Ο.Θ. ΕΔΕΙΞΕ ΣΤΟΡΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Ο συνθέτης και πρώην διευθυντής της Κρατικής Όρχηστρας Θεσσαλονίκης Σόλων Μιχαηλίδης, αναφερόμενος στα λεχθέντα σε πρόσφατη συνέντευξη Τύπου του Συνδέσμου Ελλήνων Συνθετών, έστειλε την ακόλουθη επιστολή:

«Κύριε Διευθυντά,

Σε πρόσφατες ανακοινώσεις προς τον Τύπον το Δ. Σ. του Συνδέσμου Ελλήνων Συνθετών, διαμαρτυρόμενο για την έγκατάλειψη της σοβαρής ελληνικής μουσικής, περιέλαβε και την Κρατική Όρχηστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) ανάμεσα στους Κρατικούς Οργανισμούς, από τους οποίους έχει έκδιωχθή η ελληνική μουσική.

Η διαμαρτυρία των συναδέλφων ως προς την Κ.Ο.Θ. νομίζω ότι δεν είναι δικαία. Κατά το διάστημα 1959 (ότε ιδρύθη η Όρχηστρα ως ΣΟΒΕ) μέχρι του τέλους του 1970 που ήμουν διευθυντής της, η ΣΟΒΕ — ΚΟΘ είχε εκτελέσει συνολικά 80 ελληνικά συμφωνικά έργα, 39 Ελλήνων συνθετών, τα περισσότερα από τα οποία σε πρώτη εκτέλεση στη Θεσσαλονίκη. Άρκετά μάλιστα από τα έργα αυτά είχαν εκτελεσθή δύο και περισσότερες φορές το καθένα, έτσι που κατά το διάστημα 1959—70 έπραγματοποιήθησαν 150 περίπου εκτελέσεις ελληνικών έργων (οι 120 υπό την διεύθυνση του υπογραφομένου) δηλαδή σε μία αναλογία 13—14 κατά περίοδο.

Αν ληφθή υπ' όψη ότι πολύ σπάνια μετακαλούμενοι ξένοι μαέστροι διευθύνουν δικά μας έργα, η αναλογία υπέρ των ελληνικών έργων είναι στην πραγματικότητα υψηλότερη συγκριτικά με τον αριθμό των συναυλιών. Το συμπέρασμα, νομίζω, είναι ότι η ΚΟΘ, όχι μόνο δεν περιφρόνησε ή αδιαφόρησε, αλλά αντίθετα, έδειξε, καθώς είχε, άλλωστε, καθήκον, αληθινή στοργή προς την ελληνική μουσική δημιουργία, τουλάχιστο κατά την περίοδο 1959—70 που ξέρω.

Εύχαριστώ για τη φιλοξενία.

Μετά τιμής

ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ».

Ἑλληνική μουσική

Ὁ συνθέτης καὶ ἄλλοτε διευθυν-
τῆς τῆς κρατικῆς ὀρχήστρας Θεσσα-
λονίκης Σόλων Μιχαηλίδης, ἀναφε-
ρόμενος στὰ ~~λεχθέντα~~ σὲ πρόσφατη
συνέντευξή τύπου τοῦ συνδέσμου
Ἑλλήνων συνθετῶν, σὲ ἐπιστολή του
γράφει τὰ ἑξῆς:

«Σὲ πρόσφατες ἀνακοινώσεις πρὸς
τὸν τύπον τὸ συμβούλιον τοῦ συν-
δέσμου Ἑλλήνων συνθετῶν, διαμαρ-
τυρόμενο γιὰ τὴν ἐγκατάλειψη τῆς
σοβαρᾶς ἑλληνικῆς μουσικῆς, περι-
ἔλαβε καὶ τὴν κρατικὴ ὀρχήστρα
Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) ἀνάμεσα
στοὺς κρατικοὺς ὀργανισμοὺς, ἀπὸ
τοὺς ὁποίους ἔχει ἐκδιωχθῆ ἡ ἑλλη-
νικὴ μουσικὴ. Ἡ διαμαρτυρία τῶν
συναδέλφων ὡς πρὸς τὴν Κ.Ο.Θ.,
νομίζω ὅτι δέν εἶναι δικαία. Κατὰ
τὸ διάστημα 1959 (ὅτε ἰδρύθη ἡ ὀρ-
χήστρα ὡς ΣΟΒΕ) μέχρι τοῦ τέλους
τοῦ 1970, ποὺ ἤμουν διευθυντῆς τῆς,
ἡ ΣΟΒΕ—ΚΟΘ εἶχε ἐκτελέσει συν-
ολικὰ 80 ἑλληνικὰ συμφωνικὰ ἔργα,
39 Ἑλλήνων συνθετῶν, τὰ περισσό-
τερα ἀπὸ τὰ ὁποῖα σὲ πρώτη ἐκτέ-
λεση στῆ Θεσσαλονίκη. Ἀρκετὰ μά-
λιστα ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτὰ εἶχαν ἐκ-
τελεσθῆ δύο καὶ περισσότερες φο-
ρὲς τὸ καθένα, ἔτσι ποὺ κατὰ τὸ
διάστημα 1959—70 ἐπραγματοποιή-
θησαν 150 πείρπου ἐκτελέσεις ἑλλη-
νικῶν ἔργων (οἱ 120 ὑπὸ τὴν διευ-
θυνση τοῦ ὑπογραφομένου) δηλαδὴ
σὲ μιὰ ἀναλογία 13—14 κατὰ περι-
οδο. Ἄν ληφθῆ ὑπ' ὄψη ὅτι πολὺ σπᾶ-
νια μετακαλοῦμενοι ξένοι μαέστροι
διευθύνουν δικὰ μας ἔργα, ἡ ἀνα-
λογία ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἔργων
εἶναι στὴν πραγματικότητά ὑψηλό-
τερη συγκριτικὰ μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν
συναυλιῶν. Τὸ συμπέρασμα, νομίζω,
εἶναι ὅτι ἡ ΚΟΘ, ὄχι μόνον δέν πε-
ριφρόνησε ἢ ἀδιαφόρησε, ἀλλὰ ἀν-
τίθετα, ἔδειξε, καθὼς εἶχε, ἄλλωστε,
καὶ ~~καὶ~~ ἀληθινὴ στοργὴ πρὸς τὴν

ἑλληνικὴ μουσικὴ δημιουργία, τοῦ
ἐλάχιστο κατὰ τὴν περίοδο 1959—70
ὅτι ξέρω».

Ο κ. Σ. Μιχαηλίδης
γιά τόν διωγμό τῆς

ἐλληνικῆς μουσικῆς

Ἐκ μέρους τοῦ διακεκριμένου ἀρχιμουσικοῦ κ. Σόλωνος Μιχαηλίδη ἐλάβομεν χθές τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή, ἀναφερομένη σέ πρόσφατες ἀνακοινώσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Συνθετῶν πρὸς τὸν ἀθηναϊκὸ Τύπο.

Κύριε Διευθυντά,

Σέ πρόσφατες ἀνακοινώσεις πρὸς τὸν Τύπον τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Συνθετῶν, διαμαρτυρόμενο γιά τὴν ἐγκατάλειψι τῆς σοβαρᾶς ἐλληνικῆς μουσικῆς, περιέλαβε καὶ τὴν Κρατικὴ Ὀρχήστρα Θεσσαλονίκης (ΚΟΘ) ἀνάμεσα στοὺς Κρατικοὺς Ὄργανισμοὺς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχει ἐκδιωχθῆ ἡ ἐλληνικὴ μουσικὴ.

Ἡ διαμαρτυρία τῶν συναδέλφων ὡς πρὸς τὴν Κ.Ο.Θ. νομίζω ὅτι δὲν εἶναι δικαία. Κατὰ τὸ διάστημα 1959 μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1970, πού ἤμουν διευθυντῆς τῆς, ἡ ΣΟΒΕ — ΚΟΘ εἶχε ἐκτελέσει συνολικὰ 80 ἐλληνικὰ συμφωνικὰ ἔργα, 39 Ἑλλήνων συνθετῶν τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ὁποῖα σέ πρώτη ἐκτέλεσι στὴ Θεσσαλονίκη. Ἀρκετὰ μάλιστα ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτὰ εἶχαν ἐκτελεσθῆ δύο ἢ καὶ περισσότερες φορές τὸ καθένα, ἔτσι πού, κατὰ τὸ διάστημα 1959—70, ἐπραγματοποιήθησαν 150 περίπου ἐκτελέσεις ἐλληνικῶν ἔργων (οἱ 120 ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ ὑποφαινομένου), δηλαδή σέ μιὰν ἀναλογία 13—14 κατὰ περίοδο.

Ἄν ληφθῆ ὑπ' ὄψι ὅτι πολὺ σπάνια μετακαλοῦμενοι ξένοι μαέστροι διευθύνουν δικά μας ἔργα, ἡ ἀναλογία ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἔργων εἶναι στὴν πραγματικότητα ὑψηλότερη συγκριτικὰ μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν συναυλιῶν. Τὸ συμπέρασμα, νομίζω, εἶναι ὅτι ἡ ΚΟΘ, ὄχι μονάχα δὲν περιφρόνησε ἢ ἀδιαφόρησε, ἀλλὰ ἀντίθετα, ἔδειξε, καθὼς εἶχε ἄλλωστε καθῆκον, ἀληθινὴ στοργὴ πρὸς τὴν ἐλληνικὴ μουσικὴ δημιουργία, τοῦλάχιστο κατὰ τὴν περίοδο 1959—70 πού ξέρω.

Εὐχαριστῶ γιά τὴ φιλοξενία,

Μετὰ τιμῆς

ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Μας γράφουν

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ Η Κ. Ο. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Σε πρόσφατες ανακοινώσεις προς τόν Τύπον, τό Δ.Σ. του Συνδέσμου Έλλήνων Συνθετών, διαμαρτυρόμενο γιά τήν εγκατάλειψη τής σοβαρᾶς ἑλληνικῆς μουσικῆς, περιέλαβε καί τήν Κρατική Ὀρχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) ανάμεσα στους κρατικούς Ὄργανισμούς, ἀπό τούς ὁποίους ἔχει ἐκδιωχθῆ ἡ ἑλληνική μουσική.

Ἡ διαμαρτυρία τῶν συναδέλφων ὡς πρὸς τήν Κ.Ο.Θ., νομίζω ὅτι δέν εἶναι δικαία. Κατά τό διάστημα 1959 (ὅτε ἰδρύθη ἡ Ὀρχήστρα ὡς Σ.Ο.Β.Ε.) μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1970, πού ἦμουν διευθυντής τῆς, ἡ Σ.Ο.Β.Ε. - Κ.Ο.Θ. εἶχε ἐκτελεσεῖ συνολικά 80 ἑλληνικά συμφωνικά ἔργα, 39 Ἑλλήνων συνθετῶν, τά περισσότερα ἀπό τά ὁποία σέ πρώτη ἐκτέλεση στή Θεσσαλονίκη.

Ἀρκετά μάλιστα ἀπό τά ἔργα αὐτά εἶχαν ἐκτελεσθῆ δύο ἢ καί περισσότερες φορές τό καθένα, ἔτσι πού κατά τό διάστημα 1959—70 ἐπραγματοποιήθησαν 150 περίπου ἐκτελέσεις ἑλληνικῶν ἔργων (οἱ 120 ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ ὑποφαινομένου), δηλαδή σέ ἀναλογία 13—14 κατά περίοδο.

Ἄν ληφθῆ ὑπ' ὄψη, ὅτι πολύ σπάνια μετακαλούμενοι ξένοι μαέστροι διευθύνουν δικά μας ἔργα, ἡ ἀναλογία ὑπέρ τῶν ἑλληνικῶν ἔργων εἶναι στήν πραγματικότητα ὑψηλότερη, συγκριτικά μέ τόν ἀριθμό τῶν συναυλιῶν.

Τό συμπέρασμα, νομίζω, εἶναι ὅτι ἡ Κ.Ο.Θ., ὄχι μονάχα δέν περιφρόνησε ἢ ἀδιαφόρησε, ἀλλά ἀντίθετα, ἔδειξε, καθώς εἶχε ἄλλωστε καθῆκον, ἀληθινή στοργή πρὸς τήν

ἑλληνική μουσική δημιουργία, τουλάχιστο κατά τήν περίοδο 1959—70, πού ξέρω.

Μετά τιμῆς
ΣΩΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Η Κ.Ο.Θ. ΔΕΙΧΝΕΙ ΣΤΟΡΓΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ο συνθέτης και άλλοτε διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης Σόλων Μιχαηλίδης, αναφερόμενος στα ~~λεχθέντα~~ σε πρόσφατη συνέντευξη Τύπου του Συνδέσμου Ελλήνων Συνθετών, μάς έστειλε την ακόλουθη επιστολή:

«Κύριε Διευθυντά,

Σε πρόσφατες ανακοινώσεις προς τον Τύπον τό Δ.Σ. του Συνδέσμου Ελλήνων Συνθετών, διαμαρτυρόμενο για την εγκατάλειψη της σοβαρής ελληνικής μουσικής, περιέλαβε και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) ανάμεσα στους Κρατικούς Οργανισμούς, από τους οποίους έχει εκδιωχθή η ελληνική μουσική.

Η διαμαρτυρία των συναδελφών ως προς την Κ.Ο.Θ. νομίζω ότι δεν είναι δίκαια. Κατά τό διάστημα 1959 (ότε ιδρύθη η Ορχήστρα ως ΣΟΒΕ) μέχρι του τέλους του 1970, πού ήμουν διευθυντής της, η ΣΟΒΕ—ΚΟΘ είχε εκτελέσει συνολικά 80 ελληνικά συμφωνικά έργα, 39 Ελλήνων συνθετών, τό περισσότερα ά-

πό τά όποία σε πρώτη εκτέλεση στη Θεσσαλονίκη. Άρκετά μάλιστα από τά έργα αυτά είχαν εκτελεσθή δύο και περισσότερες φορές τό καθένα, έτσι πού κατά τό διάστημα 1959—70 έπραγματοποιήθησαν 150 περίπου εκτελέσεις ελληνικών έργων (οί 120 υπό την διεύθυνση του ύπογραφομένου) δηλαδή σε μία αναλογία 13—14 κατά περίοδο

“Αν ληφθή υπ’ όψη ότι πολύ σπάνια μετακαλούμενοι ξένοι μαέστροι διευθύνουν δικά μας έργα, η αναλογία υπέρ των ελληνικών έργων είναι στην πραγματικότητα ύψηλότερη συγκριτικά μέ τόν αριθμό των συναυλιών. Τό συμπέρασμα, νομίζω, είναι ότι η ΚΟΘ, όχι μόνο δεν περιφρόνησε ή άδιαφόρησε, αλλά αντίθετα, έδειξε, καθώς είχε, άλλωστε, καθήκον, αληθινή στοργή προς την ελληνική μουσική δημιουργία, τουλάχιστο κατά την περίοδο 1959—70 πού ξέρω.

Ευχαριστώ για τή φιλοξενία,
Μετά τιμής
ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ».

GREEK CONDUCTOR Solon Michaelides, general director of the State Symphony Orchestra of Thessaloniki, will arrive here today to begin rehearsals with the Charleston Symphony. He will be guest conductor for a March 20 concert featuring Edith Karney Schiff, pianist, who will perform Bethoven's "Piano Concerto No. 3 in C Minor." The program will also include "Roman Carnival Overture" by Berlioz, "Italian Symphony" by Mendelssohn and two Green dances by Skalkotas.

Συναυλίες καί ρεσιτάλ

Ο κ. ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ είναι μία ξεχωριστή μορφή που έχει προσφέρει πολλά στην μουσική ζωή του τόπου, τόσο σαν διευθυντής του Κρατικού Ώδειου Θεσσαλονίκης όσο και σαν γενικό διευθυντής της Κρατικής Όρχηστρας της συμπατριεύσεως, δίνοντας συναυλίες όχι μόνο στην Έδρα της, αλλά και σε διάφορες πόλεις της Βορείου Ελλάδος, Ξυπώντας έτσι το καλλιτεχνικό ενδιαφέρον του λαού κ' ο καθένας νοιώθει τι σημαίνει αυτό. Ο Μιχαηλίδης μαζί με τον Γιώργο Θωμαδιωργάνωσαν την όρχηστρα της Θεσσαλονίκης που θαυμάσαμε τό καιροκαίρι στο 'Ηρώδειο, απ' τ' Ώδειο Θεσσαλονίκης ξεκίνησαν εξαίρετοι μουσικοί που σήμερα τιμούν την Ελλάδα στο εξωτερικό —

ΤΗΣ Κας ΑΛΞ. ΠΑΛΑΟΥΝΗ

τραγουδιστές, πιανίστες, βιολονίστες, τσελλίστα. Διευθυντής όρχηστρας ο Σόλων Μιχαηλίδης είναι συνάμα και συνθέτης αλλά και μουσικολόγος — έχει γράψει πολλά συγγράμματα και μελέτες, όπως ο δίτομο σύγγραμμά του «Η άριονία της σύγχρονης μουσικής» κ.ά. Μιά τέτοια μορφή άπενόηουμε ποτα με θαυμάσιο, άγάπη και σεβασμό κ' έτσι παρακολουθήσαμε σε τούτη την 14η Κυριακίτικη βραδιά της Κρατικής μας Όρχηστρας, που διηύθη ο μαέστρος Μιχαηλίδης, δίνοντας μας ένα ένδιασρον πρόγραμμα. Άρχισε με μία όραία και διαγέστατη έρμηνεία του Μπραμς «Παραλλαγές σ' ένα θέμα του Χάυντν», μās χάρισε μία υπέροκτη έκτέλεσι της Συμφωνικής Σούιτας του Γκαμπριέλ φ. ρε «Πελλέας και Μελισσόδημη» — έργο έμπνευσμένο απ' τ' όμοιονμο δράμα του Μαίτερλιγκ — και τέλει, μās συνάρπασε κυριολεκτικά με την άπόδοσι της Συμφωνίας του Μπαχ, τού θαυμαστού αυτού έργου

του συνθέτη της «Κόρμεν» — έργο γραμμένο διανόημα ο Ματζέ ήταν μαθητής, 17 χρονών!.

ΑΝΑΜΕΣΑ σολιστί, ένας νεαρός βιολοντσελλίστας, άριστοίχομος άπόφοιτος τού Κρατικού Ώδειου Θεσσαλονίκης με συμπλήρωσι τών σπουδών του στην Μουσική Ακαδημία της Βιέννης, ο Βύρων Φιδετζής (γεν. 1945). Έπαιξε τις «Παραλλαγές σ' ένα θέμα ροκοκό» για τσελλο και όρχηστρα τού Τσαϊκόφσκυ. Ένα άναμφισβήτητα μεγάλο ταλέντο ο κ. Φιδετζής, μουσικός και δεξιοτέχνης τού όργάνου του, με καθαρό, σταθερό, πλούσιο και πολύχρωμο ήχο, με μία άμειλητη πάντα τεχνική που θίως, είναι φανερό, ρυθμίζεται άπό μία σοβαρή σκέψι και λογική που, ωστόσο δεν περιορίζει τη θερμότητα της έκφράσεως. Ο Βύρων Φιδετζής είναι σήμερα ένας άληθινός, ολοκληρωμένος καλλιτέχνης, που είναι, σίγουρα, μπροστά του, τ' ό πιο όραίο μέλλον

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΑ ΒΙΟΛΟΝΙΣΤΑ. Στο «Γκλόρια», πριν λίγες μέρες, ξανακούσαμε μία άγαπητή, παλιά μας γνώριμη που έλειπε χρόνια στην Άμερική: την βιολονίστα Σοφία Ποιμενίδου, που με την πιανίστα Χάρι Κλαδάκη έδωσαν ένα πρόγραμμα με Σονάτες Μότσαρτ, Μπραμς και Μπετόβεν. Έξαιρετες έρμηνείες με βαθειά μουσικότητα και πίστι στο ύψος, τόσο απ' την κ. Ποιμενίδου με τόν όραίο και σταθερό ήχο και την άρρενωπή δοξαριά της, όσο και απ' την πιανίστα κ. Κλαδάκη που συνεργήνευε με πλείρα άντίληψι τού είδους της Μουσικής Δωματίου. Σημειώνω ιδιαίτερα την Σονάτα σε λά μείζ. έργ. 100 τού Μπραμς, που έρμηνεύθηκε απ' τις δυο καλλιτέχνιδες με μία άνώτερη πνευματικότητα, χωρίς μ' αυτό να θέλω να πω ότι ύπέρησαν στις άλλες Σονάτες. Ο κόσμος που γέμισε τ' ό θέατρο χειροκρότησε θερμότερα τις δυο καλλιτέχνιδες αναγκάζοντας τις να παίξουν και εκτός προγράμματος.

ΝΕΑ 2 Μαΐου 1973

Η Κ.Ο.Θ. ΔΕΙΧΝΕΙ ΣΤΟΡΓΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ο συνθέτης και άλλοτε διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης Σόλων Μιχαηλίδης, αναφερόμενος στα λεχθέντα σε πρόσφατη συνέντευξη Τύπου του Συνδέσμου Έλλήνων Συνθετών, μάς έστειλε την ακόλουθη επιστολή:

«Κύριε Διευθυντά,

Σε πρόσφατες ανακοινώσεις προς τον Τύπον τό Δ.Σ. του Συνδέσμου Έλλήνων Συνθετών, διαμαρτυρόμενο γιά τήν έγκατάλειψη τής σοβαρής έλληνικής μουσικής, περιέλαβε και τήν Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) ανάμεσα στους Κρατικούς Οργανισμούς, από τους οποίους έχει εκδιωχθή ή έλληνική μουσική.

Η διαμαρτυρία των συναδέλφων ως προς τήν Κ.Ο.Θ. νομίζω ότι δέν είναι δικαία. Κατά τό διάστημα 1959 (ότε ιδρύθη ή Ορχήστρα ως ΣΟΒΕ) μέχρι του τέλους του 1970, πού ήμουν διευθυντής της, ή ΣΟΒΕ —ΚΟΘ είχε εκτελέσει συνολικά 80 έλληνικά συμφωνικά έργα, 39 Έλλήνων συνθετών, τό περισσότερα ά-

πό τά όποία σε πρώτη εκτέλεση στη Θεσσαλονίκη. Άρκετά μάλιστα από τά έργα αυτά είχαν εκτελεσθή δυο και περισσότερες φορές τό καθένα, έτσι πού κατά τό διάστημα 1959—70 έπραγματοποιήθησαν 150 περίπου εκτελέσεις έλληνικών έργων (οι 120 υπό τήν διεύθυνση του ύπογραφομένου) δηλαδή σε μία αναλογία 13—14 κατά περίοδο

“Αν ληφθή ύπ’ όψη ότι πολύ σπάνια μετακαλούμενοι ξένοι μαέστροι διευθύνουν δικά μας έργα, ή αναλογία ύπέρ των έλληνικών έργων είναι στην πραγματικότητα ύψηλότερη συγκριτικά μέ τόν αριθμό των συναυλιών. Τό συμπέρασμα, νομίζω, είναι ότι ή ΚΟΘ, όχι μόνο δέν περιφρόνησε ή άδιαφόρησε, αλλά αντίθετα, έδειξε, καθώς είχε, άλλωστε, καθήκον, αληθινή στοργή προς τήν έλληνική μουσική δημιουργία, τουλάχιστο κατά τήν περίοδο 1959—70 πού ξέρω.

Εύχαριστώ γιά τή φιλοξενία,

Μετά τιμής

ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ».

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΙΧΕ Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ ΣΤΙΣ Η.Π.Α.

Κατά πληροφορίες από τη Νέα Υόρκη, μεγάλη επιτυχία σημείωσε η συναυλία της συμφωνικής της πόλεως υπό την διεύθυνσι του Σόλωνα Μιχαηλίδη.

Ενθουσιαστικές κριτικές έπαινοῦν «τὴ θαυμάσια ἑρμηνεία τῶν ἔργων, καθὼς καὶ τὴν πλαστικότητα, τὴν εὐρεία κλίμακα τῶν χρωματισμῶν, τὴν ἀπαλότητα, τὴ διαύγεια καὶ τὴ ρυθμικὴ ἀκρίβεια ποῦ ὁ Ἕλληνας μαέστρος πέτυχε ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴ ὀρχήστρα». Ὁ Μιχαηλίδης ἀνεκλήθη δέκα φορές στὴ σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἐνθουσιῶδες κοινόν.

Παράλληλα, ὁ Μιχαηλίδης ἔδωσε σειρά διαλέξεων ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς καὶ ἄλλων θεμάτων στὰ Πανεπιστήμια Γέηλ, Μάρσαλ κ.ά., καὶ προσεκλήθη νὰ διευθύνῃ καὶ νὰ δώσῃ διαλέξεις καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ περίοδο.

Ο Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Διηύθυνε Συμφωνική

Κατά πληροφορίες από τή Νέα Υόρκη, μεγάλη επιτυχία σημείωσε ή συναυλία τής Συμφωνικής τής πόλεως υπό τή διεύθυνση του Σόλωνα Μιχαηλίδη.

— Ένθουσιαστικές κριτικές έπαινούν κτή θαρμύσια έρμηνεία τών έργων, καθώς και τήν πλαστικότητα, τήν εύρεια κλίμακα τών χρωματισμών, τήν άπαλότητα, τή διαύγεια και τή ρυθμική ακρίβεια πού ο Έλληνας μάστρος πέτυχε από τήν άμερικανική ορχήστρα». Ο Μιχαηλίδης άνεκλήθη δέκα φορές στή σκηνή από τό ένθουσιώδες κοινό.

— Παράλληλα, ο Μιχαηλίδης έδωσε σειρά διαλέξεων επί τής έλληνικής μουσικής και άλλων θεμάτων στα Πανεπιστήμια Γέηλ, Μάρσαλ κ.ά., και προσεκλήθη να διευθύνη και να δώση διαλέξεις και κατά τήν προσεχή περίοδο.

Ἐπιτυχία τοῦ μαέστρου Σ. Μιχαηλίδη στὴ Νέα Ὑόρκη

Κατὰ πληροφορίας ἀπὸ τὴν Ν. Ὑόρκη, μεγάλη ἐπιτυχία ἐσημείωσε ἡ συναυλία τῆς Συμφωνικῆς τῆς πόλεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σόλωνος Μιχαηλίδη. Ἐνθουσιαστικὲς κριτικὲς ἐπαινοῦν «τὴν θαυμάσια ἐρμηνεῖα τῶν ἔργων, καθὼς καὶ τὴν πλαστικότητα, τὴν εὐρεία κλίμακα τῶν χρωματισμῶν, τὴν ἀπαλότητα, τὴν διαύγεια καὶ τὴν ρυθμικὴ ἀκρίβεια» ποὺ ὁ Ἕλλην μαέστρος ἐπέτυχε ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴ ὀρχήστρα. Ὁ Μιχαηλίδης ἀνεκλήθη δέκα φορὲς εἰς τὴν σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἐνθουσιῶδες κοινόν. Παράλληλα ὁ Μιχαηλίδης ἔδωσε σειρά διαλέξεων ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς καὶ ἄλλων θεμάτων στὰ Πανεπιστήμια Γέηλ, Μάρσαλ κ.ά. καὶ προσεκλήθη νὰ διευθύνῃ καὶ νὰ δώσῃ διαλέξεις καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ περίοδον.

ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ — ΦΙΔΕΤΖΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Σόλων Μιχαηλίδης θὰ διευθύνῃ τὴν ~~Κρατική~~ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν, στὴν συναυλία τῆς τῆς προσηχοῦς Κυριακῆς, στὸν «Ὀρφέα». Σολίστ θὰ εἶναι ὁ βιολοντσελλίστας Βύρων Φιδετζῆς.

Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς ἔργα: Μπράμς: Παραλλαγές σ' ἓνα θέμα τοῦ Χάυντν. Τσαϊκόφσκυ: Παραλλαγές σ' ἓνα θέμα ροκοκὸ γιὰ βιολοντσέλλο καὶ ὀρχήστρα. Φώρ: «Πελλέας καὶ Μελισσάνθη», συμφωνικὴ σουίτα. Μπιζέ: Συμφωνία σὲ ντὸ μείζονα.

* Μὲ διευθυντὴ ὀρχήστρας τὴν
Σόλωνα Μιχαηλίδη καὶ σολίσ-
τὸν βιολοντσέλλιστα Βύρωνα Φ
δετζῆ θὰ δοθῆ ἡ τακτικὴ συναυλι-
τῆς «Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθη-
νῶν», τὴν Κυριακὴν στὶς 11 π.
στὸν κινηματογράφον «Ὀρφεύς».
Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ
ἔργα «Παραλλαγές σ' ἓνα θέμα
τοῦ Χαϋδν «Ἔργο 56α» τοῦ
Μπράμς, «Παραλλαγές σ' ἓνα θέ-
μα ροκοκό, γιὰ βιολοντσέλλο καὶ
ὀρχήστρα, ἔργο 33» τοῦ Τσαϊκόφ-
σκι, «Πελλέας καὶ Μελισσόανθος
τοῦ Φωρέ καὶ «Συμφωνία σὲ ντ
μείζονα» τοῦ Μπιζζέ.

Works of Brahms, Tschai-
kowsky, Faure and Bizet will
be included in the concert to
be given by the Athens State
Orchestra under the direction
of Solon Michaelidis at the
Orpheus Cinema at 11 a.m.
tomorrow. Cellist Vyron Fi-
dedzis will be the soloist.

Ο Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ

Σολίστ ὁ Φιδετζῆς

Ὁ Σάλων Μιχαηλίδης θά διευθύνῃ τὴν Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν, στὴ συναυλία τῆς τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, 11 π.μ., στὸν «Ὀρφέα». Σολίστ θά εἶναι ὁ βιολοντσελλίστας Βύρων Φιδετζῆς.

— Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ἔργα: Μπράμς: Παραλλαγές σ' ἓνα θέμα τοῦ Χάυντν. Τσαϊκόφσκι: Παραλλαγές σ' ἓνα θέμα ροκοκό γιὰ βιολοντσέλλο καὶ ὀρχήστρα. Φώρ: «Πελλέας καὶ Μελισσανθη», συμφωνικὴ σουΐτα. Μπιζέ: Συμφωνία σέ ντό μείζονα.

Η Κρατική Ὀρχήστρα

Αὔριον, Κυριακὴν (11 π.μ.), εἰς
τὸ κινηματοθέατρον «Ὀρφεύς», θὰ δοθῇ
ἡ 14η τακτικὴ συναυλία τῆς Κρατικῆς
Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
τοῦ κ. Σόλωνος Μιχαηλίδου, μὲ σολίστ
(βιολοντσέλλο), τὸν κ. Βύρωνα Φιδετζῆν.
Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἔργα:
Μπράμς: Παραλλαγαὶ εἰς ἓνα θέμα τοῦ
Χαῦδν ἔργ. 56α, Τσαϊκόφσκυ: Παραλλα-
γαὶ εἰς ἓνα θέμα «ροκοκὸ» διὰ βιολοντσέλλο
καὶ ὀρχήστραν ἔργ. 33, Φώρ: «Πελ-
λέας καὶ Μελισσόανθη», Συμφωνικὴ σουί-
τα ἔργ. 80 καὶ Μπιζέ: Συμφωνία εἰς
Ντὸ πείζονα

Ἡ Κρατικὴ Ὀρχήστρα

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (11 π.μ.), εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Ὀρφεύς», θὰ δοθῇ ἡ 14η τακτικὴ συναυλία τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σόλωνος Μιχαηλίδου, μὲ σολίστ (βιολοντσέλλο), τὸν κ. Βύρωνα Φιδετζῆν. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἔργα: Μπράμς: Παραλλαγὰι εἰς ἓνα θέμα τοῦ Χάυδν ἔργ. 56α, Τσαϊκόφσκυ: Παραλλαγὰι εἰς ἓνα θέμα «ροκοκὸ» διὰ βιολοντσέλλον καὶ ὀρχήστραν ἔργ. 33, Φώρ: «Πελλέας καὶ Μελισσάνθη», Συμφωνικὴ σουΐτα ἔργ. 80 καὶ Μπιζέ: Συμφωνία εἰς Ντὸ μείζονα.

Ὁρχήστρα Ἀθηνῶν

Ὁ Σόλων Μιχαηλίδης θὰ διευθύνῃ τὴν κρατικὴ ὀρχήστρα Ἀθηνῶν, στὴ συναυλία τῆς τῆς προσεχοῦς Κυρια-

κῆς, 11 π.μ., στὸν «Ὀρφέα» τῶν Ἀθηνῶν. Σολίστ θὰ εἶναι ὁ βιολοντσελλίστας Βύρων Φιδετζῆς. Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ἔργα: Μπράμς: Παραλλαγές σ' ἓνα θέμα τοῦ Χαύντν. Τσαϊκόφσκυ: Παραλλαγές σ' ἓνα θέμα ροκοκὸ γιὰ βιολοντσέλλο καὶ ὀρχήστρα. Φώρ: «Πελλέας καὶ Μελισσάνθη», συμφωνικὴ σουίτα. Μπιζέ: Συμφωνία σὲ ντό μείζονα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟΝ «ΟΡΦΕΥΣ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1973, ΩΡΑ 11 Π.Μ.

14^η ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Σ Ο Λ Ι Σ Τ
ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΖΗΣ (βιολοντσέλλο)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

1. Παραλλαγές σ' ένα θέμα
του Χαΰδν έργ. 56 α J. BRAHMS
2. Παραλλαγές σ' ένα θέμα ροκοκό για βιολον-
τσέλλο και όρχηστρα έργ. 33 P. I. TSCAIKOWSKY
3. Πελλέας και Μελισσόσάνθη
Συμφωνική σουίτα έργ. 80 G. FAURE
4. Συμφωνία σέ Ντό μείζονα G. BIZET

Εισιτήρια πρὸς δρχ. 40, 30 καὶ διὰ τοὺς σπουδαστὰς καὶ μαθητὰς
ἐν γένει δρχ. 10, πωλοῦνται εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Κινηματοθεάτρου ΟΡΦΕΥΣ
Σταδίου 44, τηλ. 3229.386 ἐκάστην Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον
09.00 ἕως 14.00 καὶ Κυριακὴν 09.00 ἕως 12.00.

**ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟΝ «ΟΡΦΕΥΣ»**

ΚΥΡΙΑΚΗ, 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1973 ΩΡΑ 11 Π.Μ.

14^Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

**ΔΙΕΤΘΤΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ**

ΣΟΛΙΣΤ

ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΖΗΣ (ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΟ)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. Παραλλαγές σ' ένα θέμα
του Χάινδν έργ. 56 α	J. BRAHMS
2. Παραλλαγές σ' ένα θέμα ροκοκό
για βιολοντσέλλο και ορχήστρα έργ. 33	P. I. TSCHAIKOWSKY
3. Πελλεας και Μελισσάνθη
Συμφωνική σουίτα έργ. 80	G. FAURE
4. Συμφωνία σε Ντό μείζονα
Εισιτήρια πρὸς δρχ. 40, 30 καὶ διὰ τοὺς σπουδαστὰς καὶ μαθη-
τὰς ἐν γένει δρχ. 10 πωλοῦνται εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Κινηματοθεάτρου
ΟΡΦΕΥΣ, Σταδίου 44 τηλ. 3229.386 ἐκάστην Πέμπτην, Παρασκευὴν
καὶ Σάββατον 09.00 ἕως 14.00 καὶ Κυριακὴν 09.00 ἕως 12.00.	G. BIZET

Συμφωνική και κουαρτέτο

ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ — ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΖΗΣ
ΣΤΗΝ Κ.Ο.Α. — ΚΟΥΑΡΤΕΤΤΟ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΝΟΥ

Του Γιώργου Λεωτσάκου

Μετά την πιανίστα Νόρα Λουκίδου, η Θεσσαλονίκη έδωσε και την περασμένη Κυριακή παρών στην Κ.Ο.Α. — και μάλιστα διπλό τη φορά αυτή, όπου ένας από τους σεβαστούς βετεράνους εμφανιζόταν στο ίδιο πρόγραμμα μαζί με μίαν από τις ελπίδες της νέας γενιάς: Συγκεκριμένα την ορχήστρα διηύθυνε ο αρχιμουσικός Σόλων Μιχαηλίδης και σολίστ ήταν ο νέος βιολοντελίστας Βύρων Φιδετζής, από τα αξιολογότερα έγχορδα που μπορεί να επιδείξει τη στιγμή αυτή ο τόπος και που άφησε ανεξίτηλες εντυπώσεις σαν πρωτοεμφανίστηκε στην Κ.Ο.Α. με το Κοντσέρτο του Σοστακόβιτς.

Χρειάζεται κάποτε αναδρομή σε βιβλιογραφικές πηγές για να ανανεώνεται το σάβας μας για μουσικούς όπως ο Σόλων Μιχαηλίδης. Μ' εξαίρεση τον πρωτεύειο Καλομοίρη, λίγοι της γενιάς του έχουν να παρουσιάσουν τόση μουσική δραστηριότητα με στόχο μία ευρύτερη κοινωνική απήχηση: τόσο στην ιδιαίτερη πατρίδα του Κύπρο (διευθυντής Όδειου Λεμεσού κατά την περίοδο 1934—56, όποτε κι' άρχισε συμφωνικές συναυλίες σ' όλες τις πόλεις του νησιού, καθηγητής στο Λανίτειο Γυμνάσιο Λεμεσού κατά την περίοδο 1941—56) όσο και στη Θεσσαλονίκη. Έδώ ήταν διευθυντής του Κρατικού Όδειου και της Κρατικής Ορχήστρας (της πρώην Σ.Ο.Β.Ε.) της συμπαρουσούσας, με την οποία και διεύθυνε συμφωνικές συναυλίες σ' όλη τη Βόρειο Ελλάδα, δένοντας έτσι τ' όνομά του με την ιστορία της μουσικής ζωής της πόλης σ' εποχή ίσως κρίσιμη για την παρατέρα ανάπτυξη της.

Ας έρθουμε όμως στο πρόγραμμα της συναυλίας. Στη μορφή της παραλλαγής ήταν, περιέργως, αφιερωμένο αποκλειστικά όλο το α' μέρος: Παραλλαγές πάνω σ' ένα θέμα του Χαύντν, έργο 56α, του Μπαχ και Παιραλλαγές πάνω σ' ένα θέμα ροκοκό, για βιολοντσέλλο κι' ορχήστρα, έργο 33α, του Τσαϊκόφσκυ — ευστοχητά έκλογή του κ. Β. Φιδετζή που, για μίαν ακόμη φορά άποφυγε τα ρεπερτοριακά τετριμμένα. Όσο για το β' μέρος τό άποτελούσαν δύο διαφορετικής εύαισθησίας μικρά διαμάντια του σχεδόν εξοβελισμένου από τα προγράμματα της Κ.Ο.Α. γαλλικού συναυλιακού ρεπερτορίου: Η σουίτα «Πελλές και Μελισάνθη», έργο 80, του Φωρέ, άριστο έργο συναυλιακού γιας μελωδικής γραμμής και έναρμόνισης — ένορχήστρωσης και η νεανική Συμφωνία σε ντό μείζονα του Μπιζέ που τό Αντάξιό της, με τό σόλο του έμπροσ τόσος θυμίζει τό Αντάντε κόν μότο της Έβδομης του Σούμπερτ, γραμμένης στην ίδια τονικότητα.

Σε γενικές γραμμές οι έρμηνείες των έργων αυτών συνοψίζονται ως εξής: Ο δοχρηστικός ήχος, ακόμη και στον Φωρέ ή στον Μπιζέ ήταν μάλλον πλούσιος, «ρομαντικός» θά λέγαμε αλλά τις περισσότερες φορές όχι επιθετικός: τό τραγούδι κυλούσε συνεχώς άβίαστο, φυσιολογικό, εύγενικό ακόμη, όσο κι' άν τά «τούττι» και τό έκφραστικό κορυφώματα ήσαν ρωμαλέα, άν μη πληθωρικά. Ίσως βέβαια η Συμφωνία του Μπιζέ να ήθελε την ελαφρόδα με την οποία έρμηνεύεται συνήθως λ.χ. η Κλασική Συμφωνία του Προκόφιεφ. Και στο α' μέρος της εξ' άλλου, τά πρώτα βιολιά σε μερικά σημεία φαινόταν κόπως ξένα ήχητικά σε σχέση με τό υπόλοιπο συμφωνικό σώμα, ενώ στο Φινάλε, ένα «τέμπο» που θά εύχάμα-

στε λίγο πιο συγκρατημένο, μάλλον δέ δοθήσε την υπόθεση της καθαρότητας. Όλα αυτά όμως δεν άρκεσαν για να αλλοιώσουν μία γενική εντύπωση τιμιότητας και εύπρέπειας.

Ο Βύρων Φιδετζής αντιμετώπισε την παρτιτούρα του Τσαϊκόφσκυ από έρμηνευτική σκοπιά έντελώς σύγχρονη: ή λιτότητα κι' ή απλότητα χρησιμοποιήθηκαν σά μέσα για την κατοκτηση μίας βαθύτερης έκφραστικής ουσίας. Ο ώραιός ήχος και ή τόσο στέρεη τεχνική του (ελάχιστοι ήταν, στις πολύ δύσκολες «βέσεις» οι τονικά έλλειμματικοί φθόγγοι) δέν άποτελούσαν ποτέ αυτοσκοπό. Όστόσο ή κομψή του μελωδική γραμμή έρχόταν σε μία χαρακτηριστική αντίθεση με τον μεστότερο, παλαιότερο σαν αντίληψη, ήχο της ορχηστρικής συνοδείας. Και ή επίδοσή του ενθουσίασε (δίκαια) τόσο το κοινό ώστε μαέστρος, σολίστ και ορχήστρα να επαναλάβουν σαν «μπις» την παραλλαγή σε ελάσσονα («Ορφείας» 18.2.1973).

Και τά τέσσερα όργανα του Κουαρτέτου του Τουρίνου (Λουσιάνο Τζικμπέλλα —πιάνο, Άλφόνσο Μαζέστι—βιολί, Κάρλο Πότσι—βιόλα και Τζουζέππε Πετρίνο — βιολοντσέλλο) διαβέτον είτε κόσμια τεχνική είτε, τουλάχιστον, υγιών μουσικών προθέσεων παιξίμο: Τό πρώτο σκέλος της παρατήρησης αναφέρεται στο πιάνο. Τό δεύτερο στο βιολί, με τους άρκετους τονικά λιποβαρείς φθόγγους του. Κι' όμως τά ώραιότερα «περλέ» του πιάνου θάιμπωναν από την κατοχήση του πεντάλ, ενώ, επί πλέον, τό όργανο αυτό έδειχνε υπερβολική σπουδή στο να «διευθύνη» τά υπόλοιπα: των τελευταίων αυτών (βιόλα, βιολοντσέλλο) ο ήχος ήταν κάπως «παχύς», όχι εύνοικός για την γραμμική καθαρότητα που, παρά τις αντιρρήσεις στις όποιες αναφερθήκαμε προοιωνίζαν τό βιολί και τό πιάνο.

Έτσι οι έρμηνείες τόσο του Κουαρτέτου σε σόλ ελάσσονα, έργο Κ 478 του Μότσαρτ, όσο και του Κουαρτέτου σε μι ύφεση μείζονα, έργο 47 του Σούμαν, άριστο έργο των πού οι ζωντανές έκτελέσεις τους είναι, ίσως, ηθρομένων των αναλογιών, τόσο σπάνιες όσο και οι έγγραφές τους σε δίσκο, χαρακτηρίζονται από άνομοιογένεια: περάσματα θαμπά, έλλα άνέκφραστα και άλλα όπου μία μεσογειακή υπερβολή προσπαθούσε να ξεπεράσει τις άδυναμίες αυτές, συντηρήσαν με άλλα όπου ή μουσική φαινόταν ν' άναπνέει κόπως φυσιολογικότερα.

Τό πρόγραμμα περιλάμβανε και τη «Δραματική Μπαλλάντα» έργο 61, του (προφανώς) σύγχρονου Ίταλου συνθέτη Φράνκο Μαννίνο: άν τόν άποσιωπούν τά (όχι εύκαταφώνητα) μουσικολογικά μας δοθήματα, τούτο δέν ήταν λόγος για να τά μιμηθεί και τό φυλλάδιο του προγράμματος. Θά έκτιμούσαμε ιδιαίτερα δύο λόγια για τό ζώη και τό έργο του. Όπως δόηποτε ή «Δραματική Μπαλλάντα» ήταν κομμα χρωματισμού έμπροσσιονιστικών και έκπρεσσιονιστικών στοιχείων και αρχαικότερων αντισηκτικών περασμάτων. Όλα αυτά τά «κότονάλ» επί τό πλείστον στοιχεία αναζητούσαν και κάποτε εύρισκαν μία συνοχή σ' ένα δραματικό τόνο άρκετά ρωμαλέο. Και ή άπρόσκοπη και φυσιολογική πορεία προς τό κορυφώμα του στάθηκε ίσως τό θετικότερο επίτευγμα του συγκροτήματος. (Από τό πρόγραμμά του δέν άκούσαμε τό Κουαρτέτο έργο 15, του Φωρέ). (Αΐθουσα Ίταλικού Ίνστιτούτου, 22.2.1973).

2 Συναυλίες τῆς Κρατικῆς

«ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ τῆς ζωῆς θρίσκειται στὴν ἀναζήτηση τῆς ὁμορφιάς», εἶπε κάποτε ὁ "Όσκαρ Ουάιλντ. («Όμορφιά», μὲ τὴν σωκρατικὴ ἔννοια, ἀναζητᾶται ὡστόσο διπλά καὶ ὁ γνήσιος καλλιτέχνης: ὁμορφιά, σύμπλεγμα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγνοῦ, στὰ ὅρια τῆς ἀναδίφησης, τῆς ἐρεύνας καὶ τῆς μελέτης... ὁμορφιά, σύμπλεγμα συντελεστῶν γιὰ τὴν δημιουργία τῆς ἁρμονίας, αὐτῆς τῆς ὁσοῦτης ἐκλογικῆς τῶν ἀναλογιῶν, στὰ ὅρια τῆς πνευματικῆς, ἐκφραστικῆς ἀποδόσεως καὶ τεχνικῆς ἐκτέλεσεως.

Ἐνας καλλιτέχνης μὲ τέτοιου εἴδους βλέψεις εἶναι ἀναμφισβήτητα καὶ ὁ νέος, ἦδη γνωστός μας βιολονταελλίστας Β. Φι. δετζής, σολίστ τῆς 14ης συναυλίας τῆς «Κρατικῆς», μὲ τὴς «Παραλλαγές σ' ἕνα θέμα ροκοκό», τοῦ Τσαϊκόφσκυ. Πρόκειται γιὰ ἕνα μουσικὸ πού συνδυάζει, στὸ ἔργο του, τὴν τέχνη τοῦ ἐκφραστικοῦ ἔρμηνευτῆ μὲ τὴν τεχνικὴ τοῦ μινιατουρίστα: ἔχει πάθος καὶ λυρισμό, ἀλλὰ καὶ λεπτότητα καὶ ἀνάλαφρη θιρτουοζιτέ. Μουσικός, λοιπόν, μὲ παλλόμενα, ζεστά καὶ διαφανῆ χρώματα, ἀλλὰ καὶ... ἀκροβάτης καὶ ταχυδακτυλουργός πού ξεριεὶ καὶ δαμάζει μὲ ἐντυπωσιακὸ τρόπο τὸ δύστροπο ὄργανό του. Τὸ ἐκφραστικὸ πάθος καὶ ἡ δεξιό-τεχνικὴ ἀνέση ἀναπληρώνουν ἐπιτυχῶς ἡ μιὰ ἰκανότητα τὴν ἄλλη — γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἔρμηνεία του, προχθές, εἶχε τόσο ἐνδιαφέρον καὶ συγκίνησε τόσο βαθεῖα.

Διευθυντῆς ὀρχήστρας ὁ Σόλων Μιχαηλίδης, μὲ τὴς «Παραλλαγές σ' ἕνα θέμα Χάιντν», τοῦ Μπράμς (πάλι... παραλλαγές!), σὰν ἐναρκτήριο ἔργο, σὲ μιὰ ἀπόδοση διακριτικῆ, χωρὶς πολλές διακυμάνσεις ἐκφραστικῆς. Σὲ πιὸ συναρπαστικὸ ἐπίπεδο θρίσκονταν οἱ ἀποδόσεις τῶν ἔργων τοῦ 2ου μέρους τῆς συναυλίας, τῆς πολὺχρωμης συμφωνικῆς σουίτας («Μελλέας καὶ Μελλισάνθη») τοῦ Φωρέ, καὶ τῆς τριοχαριτωμένης Συμφωνίας σὲ ντό μείζ. τοῦ νεαροῦ Μπιζέ. Στὴν ἀπόδοση δὲ τῆς σουίτας, ὁ ἀρχιμουσικός ἀνέπτυξε ὅλα τὰ στοιχεία πού χαρακτηρίζουν τὴν τέχνη καὶ τεχντροπία τοῦ Φωρέ: εἶχε διαφάνεια ἢ διαμρφωση τῶν μερῶν καὶ ἀπλότητα ἢ ἀρβρωσιὰ τους... σὰν μιὰ μουσικὴ ἐκμυστήρευση πού ἔβθανε ἀπὸ τὴν πιὸ κρυφῆ ἐκφραστικὴ ὑποκειμενικότητα ὡς τὸν πιὸ ὑψηλὸ βαθμὸ ἀντικειμενικῆς διαύγειας.

Ὁ Δ. Διαμαντόπουλος, διευθυντῆς ὀρ-

χήστρας, κατὰ τὴν 13η συναυλία τῆς «Κρατικῆς», εἶναι ἀπὸ κείνους τοὺς καλλιτέχνες πού ἐργάζονται ἀόρουθα καὶ χωρὶς νὰ ἐντυπωσιάσουν ἰδιαίτερα μὲ τὴν δυναμικὴ ἔνταση τῆς προσφοράς, κερδίζουσι τὸν ἀκροατὴ τους μὲ τὴν εὐσυνειδησία, τὴν σεμνότητα καὶ τὴν πνευματικότητα τῆς ἔρμηνείας τους. Ὁ «Λογισμὸς καὶ χορὸς ἐκδικήσεως τῆς Μήδειας» (σὲ 1η ἐκτέλεση) τοῦ Μπάρμπερ, ἀλλὰ καὶ ἡ

ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ

Δυὸ μουσικὰ πρῶινὰ χωρὶς μεγάλες ἐκπλήξεις, μὰ σὲ ἐπίπεδο πολὺ καλλιεργημένο, μὲ δύο εὐσυνειδήτους ὀρχημουσικούς καὶ μιὰ μπριζόζα πιανίστρια κι' ἕνα βιολονταελλίστα πού ὑπόσχεται πολλὰ.

Συμφωνία ἀριθ. 1 τοῦ Μπράμς — ἐναρκτήριο καὶ τελευταῖο ἔργο τῆς συναυλίας — ἦσαν οἱ ἀποδείξεις γιὰ τὸν τρόπο ἐργασίας τοῦ ἀρχιμουσικοῦ. Καὶ τὰ δύο ἔργα διακρίνονταν γιὰ τὴν ὁσοῦτη «τοποθέτησή» τους: τῶν φράσεων καὶ χρωμάτων, τοῦ πρώτου ἔργου — τῶν μουσικῶν ἀσκέψων καὶ ἐκτεταμένων θεμάτων, τοῦ δευτέρου.

Σολίστ, ἡ πιανίστρια Νόρα Λουκίδου, στὸ Κοντσέρτο ἀριθ. 2 σὲ ρέ ἔλ. (σὲ 1η ἐκτέλεση) τοῦ Νεογιορκέζου Μὰκ Ντάουελ. Ἐνα κοντσέρτο μπριζιάντικο, βέβαια, μὰ ὄχι καὶ πρωτότυπο. Ἐδῶ, ὁ Μὰκ Ντάουελ εἶναι ρομαντικός, μὲ χίλιες δυὸ «ἀναμνήσεις» (τὶ δὲν θυμᾶται κανεῖς, στὸ ἄκουσμα τοῦ κοντσέρτου του!). Τὸ πιὸ αὐθεντικὸ μέρος εἶναι ἀσφαλῶς τὸ γραμ-

μένο σὲ στυλ μουσικοῦ πυροτεχνήματος, μεσαιό. Ἡ ἀπόδοση ἀπὸ τὴν σολίστ ἦταν ἄφουη, ἀπὸ δεξιότεχνικῆς ἀπόψεως. Ἀνάλαφρο τὸ «τουσέ» τῆς, ἀκούραστοι ἀκροβάτες τὰ χέρια τῆς, ἀλλὰ κάπως... ἀκροβάς ὁ ἦχος τῆς ἐκεῖ πού ὁ συνθέτης ἀφήνει περισσότερη θέση γιὰ ἐκφραστικῆς ἐκμυστήρευσεις.

Σπάνιες, βέβαια, οἱ στιγμὲς αὐτές, καὶ πολλὲς οἱ ξένες ἐπιδράσεις. Μὰ, ξέρουμε ὅτι ἡ πρώτη ἐξέλιξη τῆς ἀμερικανικῆς μουσικῆς (ὁ Μὰκ Ντάουελ πέθανε τὸ 1908) εἶναι γραμμικὴ. Καὶ ξέρουμε ἐπίσης ὅτι οἱ εἰκοταί ἔφεραν μαζί τους ὁ καθένας τὸ μελωδικὸ καὶ ρυθμικὸ ἴδιωμα τῆς παλαιᾶς πατρίδας του. Ἦρθαν οἱ Ἰσπανοὶ μὲ τοὺς νέγρους οκλάδους τῶν καὶ ἐγκαταστάθηκαν στὶς Ἀντίλλες. Ἦρθαν, τὸ 1609 οἱ Ὀλλανδοὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Χάντσον, ἀνακάλυψαν τὸ νησί Μανχάτταν καὶ ἵδρσαν τὴν πόλη Νέο Ἄμστερνταμ. Ἦρθαν, τὸ 1620, οἱ Ἄγγελοι προκοννηταί, μὲ τὸ περίφημο πλοῖο («Μέφλουουερ») καὶ ἐγκαταστάθηκαν στὸ Μασσακίουζετς. Ἦρθαν Γερμανοί, Γάλλοι, Σουηδοί, Φινλανδοί, Δανοί, Ἐλβετοὶ καὶ ἀκόμη καὶ Μοράβοι, ὁπλοὶ τοῦ Χούς καὶ τῆς αἰρέσεώς του, καὶ φανατικοὶ φιλόμουσοι. Ἦρθαν, τέλος οἱ Ἰταλοὶ, οἱ Ρῶσοι, οἱ Αὐστριακοὶ καὶ οἱ Οὐγγροί...

Ἄν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν παλαιῶν εὐρωπαϊκῶν πολιτισμῶν θὰ εἴθισκαν ἀτὴν καινούργια πατρίδα τους εὐριανεῖς μὲ σημαντικὴ μουσικὴ παράδοση — ὅπως συνέβη μὲ τοὺς Ἰσπανοὺς καὶ τοὺς Ἰθαγενεῖς Ἀζτέκους, στὸ Μεξικὸ — σίγουρα θὰ εἶχε αὐτὴ ἀποτελέσει τὴν βάση γιὰ μιὰ χαρακτηριστικὰ («ἀμερικανικὴ») μουσικὴ. Οἱ Ἐυθερόδερμοι, ὡστόσο, θρίσκονταν στὸ στάδιο ἐξελίξεως τῶν (ἀγρίων) καὶ τὸ μόνον μουσικὸ ὑλικὸ πού εἶχαν νὰ προσφέρουν τοὺς νεοφερμένους, ἦταν οἱ κάπως πρωτόγονοι θρησκευτικοὶ ὕμνοι τους. Ἡ ἀμερικανικὴ μουσικὴ, λοιπόν, δὲν εἶναι ἀρχικὰ ἐκφραση μιᾶς ὠριμένης φυλῆς, μὰ ὄλων — ἢ σχεδὸν ὄλων — ἐκείνων τῶν λαῶν πού οἱ ἀντιπρόσωποι τους ἦρθαν νὰ ἐγκατασταθῶν στὸ Νέο Κόσμο. («Ὁ δρόμος τῆς ἀμερικανικῆς μουσικῆς — εἶπε κάποτε ὁσοῦτὰ ὁ Κζένεκ — δὲν εἶναι μόνον ἐκείνος τῆς κοινῆς θελήσεως, μὰ καὶ τῆς συγκαταθέσεως»).

ΛΙΛΥ ΑΛΕΚΟΥ ΔΡΑΚΟΥ

Τὴν 11ην τακτικὴν συναυλίαν τῆς ὀρχήστρας μας, διηύθυνε ὁ Γερμανὸς ἀρχιμουσικὸς Χ. Γκύντερ, στὸ πρόγραμμα, ἡ Συμφωνία ἀρ. 54 Κ.Υ. 216, τοῦ Μότσαρτ. Οἱ «Συμφωνικὲς Παραλλαγές γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα» τοῦ Σεγάρ Φράνκ, ποῦ ἐρμήνευσε ἡ Μαρίκα Παπαϊωάννου καὶ ἡ «Συμφωνία ἀρ. 3» τοῦ Σούμαν.

Ἀπὸ τὴν Κυριακάτικη αὐτὴ συναυλία εὐκόλως μπορεῖ νὰ ξεχωρίσῃ κανεὶς τὸ δεύτερο νοῦμερο τοῦ προγράμματος, ποῦ ἡ μεγάλη μας Μαρίκα Παπαϊωάννου ἔδωσε ὅλη τὴ θέρημ τῆς μουσικῆς καρδιάς της καὶ μᾶς πρόσφερε ζεστασιά καὶ μουσικὴ συγκίνησι.

Οἱ ἐμπνευσμένες σελίδες τοῦ Σεζάρ Φράνκ, ἀποδόθηκαν μὲ θερμὴ ἰσχυροκαρδιότητα καὶ ἀπεκαλύψαν ὅλα τὰ πλοῦσια πιανιστικὰ προσόντα τῆς μεγάλης διακόνισσας τῆς τέχνης. Ὁ ἀρχιμουσικὸς κατέβαλε πολλὰ προσπάθειες νὰ σταθῇ ἰσάξια πλάι στὴν καλλιτέχνηδα.

Δυστυχῶς ὁ Μότσαρτ καὶ ὁ Σούμαν προκάλεσαν ἀδιαφορίαν, λόγω τῆς ρουτίνας, ἔνεκα τῆς ὁποίας ἀπουσίασε ἡ ρυθμικὴ, ἐκφραστικὴ καὶ ἐρμηνευτικὴ πληρότης.

Ὁ νέος ἀρχιμουσικὸς κ. Διαμ. Διαμαντόπουλος, στὸ πόντιομ τῆς ὀρχήστρας μας, κατὰ τὴν 13ον συναυλίαν της, μᾶς ἔδωσε εἰς νὰ πρόγραμμα ποῦ περιλάμβανε δύο πρῶτες ἐκτελέσεις — γιὰ τὴν ὀρχήστρα μας — «Λογισμὸς καὶ χορὸς ἐκδικήσεως τῆς Μήδειας» ἔργο 23α, τοῦ Σάμ. Μπάρμπερ καὶ τὸ «Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα ἀρ. 2» τοῦ Ἀμερικανοῦ συνθέτη Ἐντουαρντ Μακντάουελ, ποῦ ἐρμήνευσε ἡ γνωστὴ καλλιτέχνη πιανίστα κ. Νόρα Λουκίδου, καὶ τὴν «Πρῶτη Συμφωνία» τοῦ Μπράμς.

Τὸ πρῶτο νοῦμερο τοῦ προ-

Ἡ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ,

Χ. ΓΚΥΝΤΕΡ, Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΚΑΙ Η ΛΙΛΑΛΛΑΟΥΝΗ ΣΕ ΕΡΓΑΣΟΠΕΝ

γράμματος, ποῦ ἀκούσαμε πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια, στὸ «Ἡρωδειο», στὰ πλαίσια τοῦ μουσικοῦ φεστιβάλ Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴ Φιλαρμονικὴ τῆς Ν. Υόρκης, εἶναι ἕνα ἐξέφρενο χορευτικὸ πυροτέχνημα, ποῦ ὁ Μπάρμπερ δίνει, μὲ τὴν πολὺχρωμὴ παλέττα του, ἔντονους ἰριδισμούς. Ὁ κ. Διαμαντόπουλος ἔδωσε ὅλη τὴ ζωντάνια τῆς σύγχρονης γλώσσας, ἰδίως στὸ ἐκδικητικὸ ξέσπασμα τῆς τρομερῆς Μήδειας, μὲ πλατειεῖς πινελιές. Ἦτανε, ἀλήθεια, μιὰ συναρπαστικὴ ἐρμηνεία.

Τὴ Νόρα Λουκίδου εἶχα πολὺ καιρὸ ν' ἀκούσω. Εἶναι μιὰ καλλιτέχνης μὲ λαμπρὴ σταδιοδρομία. Ὁ ἦχος της, μπριλάντε, ἡ τεχνικὴ της ἀπλά και ἡ ἐρμηνεία της πεντοβολοῦν ἀπὸ γοητεία. Στὸ ρομαντικὸ «Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα» ἀρ. 2, τοῦ Μακ. Μπτόουελ, ἡ κ. Λουκίδου, καλλιτέχνης μὲ ἐκδηλῆ μουσικότητα, ἀνέπτυξε ὑποβλητικὰ τὶς φθηνές ιδέες, μὲ καθαρὸ παίξιμο, μὲ εὐαισθησια, καὶ ὠραίο «τουσέ», συμπαραστατομένη, μὲ καρδιά καὶ μουσικότητα, ἀπὸ τὸν ὀδηγὸ καὶ τὴν ὀρχήστρα μας. Ἦτανε ἐν τούτοις μιὰ ρομαντικὴ ἐρμηνεία, γεμάτη ὑγεία, ἐνός ἀχάριστου ἔργου, κενοῦ ἀπὸ πλοῦσιες ιδέες, ἀλλὰ ἐξέχειλου ἀπὸ δεξιτεχνικὴν ἐτοιμότητα καὶ ἐγρήγορα. Ἡ ρολίστα, ὁ μάστрос

καὶ ἡ ὀρχήστρα κατεχειροκροτῆθησαν.

Ἡ πρώτη «Συμφωνία» τοῦ Μπράμς, μὲ τὴν ὁποία ἐκλείνε καὶ τὸ ὅλον πρόγραμμα, ἀποδόθηκε μὲ ἀξιοσημείωτη ἀνεσι, μὲ περιπάθεια καὶ ἀναπλαστικότητά.

Τὴν συναυλία τῆς τελευταίας Κυριακῆς διηύθυνε ὁ ἀρχιμουσικὸς καὶ συνθέτης κ. Σάλων Μιχαηλίδης. Σολίστ ὁ ἐξαιρετὸς νέος καλλιτέχνης τοῦ βαθύμολπου βιολοντσέλλου κ. Β. Φιδετζής, ποῦ ἐρμήνευσε τὶς «παραλλαγές σ' ἕνα θέμα ροκοκό γιὰ βιολοντσέλλο καὶ ὀρχήστρα» ἔργο 33, τοῦ Τσαϊκόφσκυ. Ἄν καὶ τὸ ἔργο δὲν παρουσιάζει τίποτα τὸ ἰδιαίτερο, στὸ περιεχόμενον, ἐν τούτοις, ἡ ἐρμηνεία του ἀπαιτεῖ ἐσωτερικὴ διάθεσι καὶ λεπτότητα. Καὶ ὁ λαμπρὸς αὐτὸς νέος καλλιτέχνης, ἀξιὸς μουσικὸς καὶ λαμπρὸς δεξιότητις, μᾶς χαρίζει μιὰ ἰδλόθερμη καὶ στοχαστικὴ ἐρμηνεία ποῦ πεντοβολοῦσε ἀπὸ ἰεσωτερικὸ αἶσθημα καὶ λεπτότητα, ἀπὸ λυρισμὸ, ἀπὸ ἀπλότητα καὶ ἐκφραστικὴ πληρότητα. Ὁ καλλιτέχνης εὐτύχησε νὰ ἔχῃ συνερμηνευτὴ προσεκτικὸ, τὸν φωτισμένο διδάσκαλό του κ. Σ. Μιχαηλίδη.

Τὸ πρόγραμμα ἄρχισε μὲ μιὰ προσεκτικὴ ἀπόδοσι τῶν «Παραλ-

λαγῶν σ' ἕνα θέμα τοῦ Χαύδν», τοῦ Μπράμς, καὶ ἐκλείσε μὲ τὴ νεανικὴ «Συμφωνία σὲ Ντὸ μείζ.» τοῦ Μπιτζέ. Ὁ μάστрос, τέλεια κάτοχος τῶν σελίδων αὐτῶν, μᾶς ἔδωσε μιὰ θαυμάσια ἐρμηνεία, γεμάτη φῶς, εὐφράδεια, λεπτότητα καὶ ἀκριβεία, ἰδίως στὸ τόσο μελωδικὸ ἀργὸ δεύτερο μέρος, ἐγοήτευσε τὸ ἀκροατήριον, τὸ σόλο τοῦ ἄμποι, τραγουδιζόμενο ἀπὸ τὸν περίφημο Κλαῦδιο Σιελέ.

Οἱ ἐρμηνευτικὲς προθέσεις τῆς Λίλας Λαλαοῦνη ξέρουν νὰ φέρουν στὴν ἐπιφάνεια τοὺς κρυμμένους θησαυροὺς τῆς δημιουργίας τῶν μεγάλων ποιητῶν τῶν ἡχῶν, καὶ τὸς οἰκοδομοῦν, σοφὰ, τοὺς θαυμασιότους κόσμους τῶν ἔργων τοῦ Σοπέν, στὴν πρὶν τέλεια σύνθεσι τοῦ κλασσικοῦ καὶ τοῦ ρομαντικοῦ στοιχείου.

Χθὲς τὸ βράδυ σ' ἕνα ὑπεραστικὸ τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν — Μεγάρων, ἕνα ΣΙΧ ΤΡΑΝΖΙΣΤΙΣΤΟΡ ἐνός ἱπιτάτου, μετέδιδε τὴ «Μπαλλάντα σὲ φά μείζ.» τοῦ Σοπέν. Μία ἐπιβάτις ὑποβάλλει παράκλησι νὰ «μὴ γυρίσῃ τὸ κουμπί» κ' ἄλλάξει Σααθμό, ὁ κάτοχος, γιατί πρόκειται γιὰ «μεγάλον πιανίστα». Τὴν αὐτὴν παράκλησι ὑποβάλλω κ' ἐγώ. Ἔτσι ἀκοῦμε «Τρεῖς Σπουδές», ἕνα «Νυκτερινόν» καὶ «Δύο Βαλς». Τὸ παίξιμο, ὅμως, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ, εὐωδίαζε ἀπὸ πνευματικὴ ὀριμότητα, ἀπὸ ἀπαλόχρωμη καλλιέργη μὲν ὁσονοριεῖ, ἀπὸ ἀπίδαυη διαύγεια, ἀπὸ ὀλοχρυσὸ ἦχο, ἀπὸ γοητεία καὶ γλαφυρότητα φρασσεολογίας. Ποιὸς, τάχα, νὰ εἶναι ὁ μεγάλος αὐτὸς καλλιτέχνης; Ἡ σπῆκερ, σὲ λίγο, ἔλυσε τὸ «μυστήριον»! Ἦτανε, πραγματικὰ, εἰς νὰ πολὺ μεγάλον ταλέντο: Ἡ ΛΑΛΑΟΥΝΗ!

ΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Διαγωνισμός χορωδιών

Στά πλαίσια τών θρακικών λαογραφικών έορτών τής Ξάνθης θά διεξαχθῆ τήν προσεχή Κυριακή πανελληνιος διαγωνισμός χορωδιών. Τήν έλλανόδικο επιτροπή θά αποτελέσουν ο άκαδημαϊκός Μεν. Παλλάντιος, ο μαέστρος Σόλων Μιχαηλίδης και ο μουσουργός Θεοδ. Καρυωτάκης.

Διαγωνισμός χορωδιών

Στά πλαίσια τών θρακικών λαογραφικών εορτών τής Ξάνθης θά διεξαχθῆ τήν προσεχῆ Κυριακῆ πανελλήνιος διαγωνισμός χορωδιών. Τήν ἑλλανόδικο ἐπιτροπή θά ἀποτελέσουν ὁ ἀκαδημαϊκός Μεν. Παλλάντιος, ὁ μαέστρος Σόλων Μιχαηλίδης καί ὁ μουσουργός Θεοδ. Καρυωτάκης.

ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ Ο ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ὁ ἀρχιμουσικὸς Σόλων Μιχαηλίδης ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ὅπου παρέμεινε ἐπὶ δύο μῆνες κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων διηύθυνε συναυλίας καὶ ἔδωσε σειρὰν διαλέξεων.

ΓΥΡΙΣΕ Ο Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Μετά δίμηνη απουσία, επέστρεψε από την Αμερική, όπου διεύθυνε συναυλίες και έδωσε σειρά διαλέξεων, ο μαέστρος και μουσικολόγος Σόλων Μιχαηλίδης.

Καλλιτεχνικές έκδηλώσεις στήν έπαρχία

Μέ διάλεξη τού προέδρου της ακαδημαϊκού κ. Μεν. Παλλαντίου, στήν 'Αλεξανδρούπολι, θ' αρχίση ή Ε.Μ. Ε. τίς έκδηλώσεις της τού Μαρτίου. Μέ τήν συνεργασία τής 'Εταιρίας Θρακικῶν Μελετῶν, τό Σάββατον, 4 τρέχ., 11 π.μ., στόν κινηματογράφο τής πόλεως «'Ηλύσια» ό κ. Παλλάντιος θά όμιλήση μέ θέμα «'Η έλληνική μουσική στούς αιώνες». 'Εν συνεχεία, στίς 14 Μαρτίου, 8 μ.μ., στήν Κόρινθο, ή Ε. Μ.Ε., σέ συνεργασία μέ τόν Δικηγορικό Σύλλογο τής πόλεως, όργανώνει διάλεξι τού καθηγητού τού Ε.Μ.Π. κ. Σ. Κυδωνιάτη. Θέμα : «Οί στίχοι πού άγαπούμε».

'Η 'Ελληνική Μορφωτική 'Εταιρία, ή όποία συμπαρίσταται στήν όργάνωσι τού 10ημέρου τῶν Θρακικῶν Λαογραφικῶν 'Εορτῶν Ξάνθης, θά αντιπροσωπευθῆ, στίς έκδηλώσεις μέ τόν πρόεδρό της ακαδημαϊκό κ. Μεν. Παλλάντιο τόν μάστορο Σόλ. Μιχαηλίδη καί τόν μουσουργό Θεόδ. Καρυωτάκη.

Τά τρία αὐτά μέλη τής Ε.Μ.Ε. θά αποτελέσουν τήν 'Ελλανόδικο έπιτροπή τού Πανελληνίου Διαγωνισμού Χορωδιῶν, πού θά διεξαχθῆ στό πλαίσιο τού δεκαημέρου, στήν Ξάνθη, τήν έρχόμενη Κυριακή, 4 Μαρτίου.

Δύο έκδηλώσεις ἀπο τὸν Σύλλογο Ἀποφοίτων Ὠδείου

Ὁ Σύλλογος Ἀποφοίτων Ὠδείου Θεσσαλονίκης ὀργανώνει τὴν Παρασκευὴν στὴν αἴθουσα τοῦ Γαλλικοῦ Λυκείου, ρεσιτάλ πιάνου τοῦ Ἀρμάνδο Ὁόρντ. Ἐπίσης, τὴν Τετάρτη 28 Φεβρουαρίου ὀργανώνει στὴν αἴθουσα τῆς Ἑταιρίας Μακεδονικῶν Σπουδῶν καλλιτεχνικὴν ἐκδήλωσιν εἰς μνήμην τοῦ Λώρη Μαργαρίτη, ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Κρατικοῦ Ὠδείου Θεσσαλονίκης. Στὴν ἐκδήλωσιν θὰ ὁμιλήσῃ γιὰ τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ συνθέτου, ὁ Σόλων Μιχαηλίδης, θὰ λάβουν δὲ μέρος τὰ Τρίο Θεσσαλονίκης — Γ. Θυμῆς (πιάνο), Κ. Γαλιλαίας (βιολί), Μ. Καζαμπάκας (τσέλο) — ἡ Λένα Κουτούβαλη - Ἀναγνωσταρὰ (πιάνο), ὁ Τῶνης Γεωργίου (πιάνο) καὶ ἡ Θέμμη Νικολαΐδου - Σταματάτου (τραγούδι).

Λώρη Μαργαρίτη

ΤΗΣ Κας ΑΛΕΞ. ΛΑΛΑΟΥΝΗ

Ο ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΑΛΟΓΟΣ «Παρνασσός» είχε την ώραία έμπνευσι να οργανώσει ένα μουσικοφιλολογικό μνημόσυνο επί τη συμπληρώσει 20ετίας από του θανάτου του Λώρη Μαργαρίτη, και ή μεγάλη αίθουσα του γέμισε την (περασμένη Παρασκευή (23.2) από κόσμο: Παλαιοί θαυμαστές του άξέχαστου καλλιτέχνη, φίλοι ήλικιωμένοι και νέοι, νεώτεροι πού μόνο από φήμες τόν γνώριζαν, αλλά και πολλοί άπ' τους μαθητές πού είχαν άξιωθή να ώφεληθούν άπ' την διδασκαλία του —μιά άτμόσφαιρα θερμή και συγκινητική.

ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ μόνο ένας μεγάλος πιανίστας, ένας συνθέτης, ένας δάσκαλος, ο Λώρης Μαργαρίτης. Ήταν, πάνω άπ' όλα, ένας άληθινός, πραγματικός Έλληνας, με ψυχή γεμάτη άγάπη και λατρεία για την πατρίδα του, μια λατρεία πού δεν άμυρώθηκε ποτέ άπ' τις έπιτυχίες, άπ' τη δόξα πού συνώδευσαν όλα του τη μεγάλη σταδιοδρομία —φλογερός σκοπός του ύπηρξε πάντα να γνωρίση την Ελλάδα και την Έλληνική Μουσική στα μεγάλα ευρωπαϊκά κέντρα όπου έμφανίζόταν, είτε ως σολίστας, είτε στις έρμηνείες του για δύο πιάνο με την αντίξια σύντροφος και συνεργάτιδά του κ. Ίντα Μαργαρίτη, παίζοντας όχι μόνον δικά του έργα, αλλά προβάλλοντας και άλλους Έλληνες συνθέτες —Ριάδη, Καλομοίρη κ.ά., — και άς μην ξεχνάμε πώς ο Μαργαρίτης, παράλληλα με την 25χρονη διδασκαλία του στο Σάλτσμπουργκ και στην Θεσσαλονίκη, συνετέλεσε στην κρατικοποίηση τόσο του Ώδειου Θεσσαλονίκης, όσο και της Συμφωνικής μας Όρχήστρας, της σημερινής «Κρατικής».

ΑΛΛΑ όλ' αυτά τά ειπε πιο καλά με την ώραία του όμιλία ο έκλεκτός συνθέτης και άρχιμουσικός, άλλοτε διευθυντής του Ώδειου Θεσσαλονίκης, κ. Σόλων Μιχαηλίδης τούτη τη βραδυά, την άφιερωμένη στην μνήμη του Μαργαρίτη και πού άρχισε με την έκτέλεσι ενός «Τρίο» του Μότσαρτ, του μεγάλου δημιουργού πού ο Μαργαρίτης ύπηρξε άφθαστος έρμηνευτής. Ήταν το «Τρίο» σε σι ύφ. μείζ. Κ. 502, έκτελεσμένο από τρεις έκλεκτούς καλλιτέχνες της Θεσσαλονίκης: του Γ. Θυμή (πιάνο), του Κ. Γαλιλαία (βιολι) και του Μ. Καζαμπάκα (βιολοντσέλλο). Μια πραγματικά μοτσαρτεία έρμηνεία. Χαρά να βλέπουμε τόν άρχιμουσικό Γιώργο Θυμή στο πιάνο, χαρά να τόν άκούμε, όπως και τους έξαιρέτους συνεργάτες του, τόν βιολονίστα Γαλιλαία και τόν τσελλίστα, Καζαμπάκα, πού άποτελούν το γνωστό μας «Τρίο Θεσσαλονίκης».

ΜΑΘΗΤΡΙΑ του Μαργαρίτη, ή πιανίστα Λένα Κουτούβαλη - Άναγνωσταρά, έρμηνεύει έπειτα συνθέσεις του μεγάλου δασκάλου της: τρία κομμάτια από το τεύχος «Νεότης» έργ. 4, την «Σονάτινα» έργ. 5 και το «Έλληνικό Βουκολικό» έργ. 18, συνθέσεις γεμάτες δροσερή έμπνευσι, πού ή κ. Κουτούβαλη έρμήνευσε με ξεχωριστή τέχνη κι' ευαισθησία.

ΣΥΝΕΧΙΣΕ ή γνωστή ύψίφωνος κ. Μυριτώ Δουλή - Πορφύρη, συνοδευμένη άπ' τόν πιανίστα κ. Τώνη Γεωργίου, έρμηνεύοντας τέσσερα τραγούδια του άξέχαστου συνθέτη. Και ή βραδυά τελείωσε με τόν πιανίστα κ. Γεωργίου, πού έπαιξε κι' αυτός από το τεύχος «Νεότης» δυό κομμάτια και από το έργ. 10 «Στίχοι για πιάνο» άλλα τρία. Και ο Γεωργίου ήταν μαθητής του Μαργαρίτη από πολύ νέος, στο Ώδειο Θεσσαλονίκης, πράγμα πού φαίνεται στις γερές βάσεις κάθε του έρμηνείας.

Η ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΣΑ είχε την τύχη να παρακολουθήση συχνά συναυλίες του ζεύγους Μαργαρίτη τόσο στην Βιέννη όσο και στην Άθήνα και να έκφραση τόν θαυμασμό της στις κριτικές της σε τούτη δώ την στήλη. Πάνε χρόνια, έφυγε ο μεγάλος καλλιτέχνης για πάντα. Ή μνήμη του μένει. Καιρός να ξανακούσουμε τά έργα του και, κυρίως, την «Έπική Συμφωνία» του πού έκτελέσθηκε με μεγάλη έπιτυχία στην Βιέννη και ποτέ στην Άθήνα...

Φιλολογικὸν μνημόσυνον

Μεθαύριον, Παρασκευὴν (7.45' μ.μ.),
τὸ Φιλολογικὸν καὶ Ἀρχαιολογικὸν Τμή-
μα τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» ὀργανώνει, ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ
τοῦ Συλλόγου (πλατεία Καρύτση), φιλο-
λογικὸν μνημόσυνον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει
20ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συνθέτου
Λώρη Μαργαρίτη. Ὁμιλητὴς θὰ εἶναι ὁ κ.
Σόλων Μιχαηλίδης, συμμετέχουν δὲ οἱ
καλλιτέχναι Μυστὴ Δουλῆ - Πορφύρη, Λέ-
να Κουτούδαλη - Ἀναγνωσταρά, Κ. Γα-
λιλαίας, Τ. Γεωργίου, Γ. Θυμῆς καὶ Μ.
Καζαμπάκας.

Μουσικά

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΛΩΡΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Τήν Παρασκευή

Τήν προσεχῆ Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου, στίς 7.45 μ.μ. στόν «Παρνασσό» ὀργανώνεται μουσικοφιλολογικό μνημόσυνο τοῦ Λώρη Μαργαρίτη, μέ τήν εὐκαιρία συμπληρώσεως 20 χρόνων ἀπό τό θάνατό του.

— Γιά τόν ἀξέχαστο συνθέτη, παιδαγωγό καί πιανίστα θά μιλήσῃ ὁ Σόλων Μιχαηλίδης. Τό μουσικό πρόγραμμα περιλαμβάνει τό Τρίο τοῦ Μότσαρτ γιά πιάνο, βιολί καί βιολοντσέλλο, μέ ἐκτελεστές τούς Γ. Θυμῆ, Κ. Γαλιλαία, Μαν. Καζαμπάκα καθώς καί ἔργα Μαργαρίτη ἀπό τούς πιανίστες Λένα Κουτούβαλη - Ἀναγνωσταρά καί Τώνη Γεωργίου καί τή σοπράνο Μυρτώ Δουλῆ.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ Σ.Α.Ω.Θ. ΑΥΡΙΟ

Ἐξ ἄλλου, αὐριο, Τετάρτη 8.30 μ.
μ. στήν αἴθουσα τῆς Ἑταιρίας Μα-
κεδονικῶν Σπουδῶν, τήν μνήμη τοῦ Λώ-
ρη Μαργαρίτη θά τιμήσῃ ὁ Σύνδεσμος
Ἀποφοίτων Ὠδείων Θεσσαλονικῆς. Θά
ὁμιλήσῃ ὁ κ. Σόλων Μιχαηλίδης πρῶ-
την Γενικός Διευθυντής τῆς ΚΟΘ καί
θά λάβουν μέρος οἱ καλλιτέχνες Λένα
Κουτούβαλη — Ἀναγνωσταρά, Φέμπη
Νικολαΐδου — Σταματάτου Κεσμάς
Γαλιλαίας Τώνης Γεωργίου Γιώργος
Θυμῆς Μανώλης Καζαμπάκας.

Ο Σ.Α.Ω.Θ. ΤΙΜΑ ΣΗΜΕΡΑ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΛΩΡΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Ο Σύνδεσμος 'Αποφοίτων 'Ωδείων Θεσσαλονίκης οργανώνει σήμερα Τετάρτη, 8.30 μ.μ. στην αίθουσα τῆς 'Εταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν ἐκδήλωσι εἰς μνήμην τοῦ Λώρη Μαργαρίτη. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Σόλων Μιχαηλίδης, πρῶην Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Κροτικῆς Ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης καὶ θὰ λάβουν μέρος οἱ καλλιτέχνες Λένα Κουτούβαλη — 'Αναγνωσταρᾶ, Φέμπη Νικολαΐδου — Σταματάτου, Κοσμᾶς Γαλιλαίας, Τῶνης Γεωργίου, Γιώργος Θυμῆς Μανῶλης Καζαμπάκας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΛΩΡΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ώρα 7.45 ὁ Φιλολογικός Σύλλογος «Παρνασσός» ὀργανώνει γιὰ τὰ 20 χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ συνθέτη, πιανίστα καὶ μουσικοῦ παιδαγωγοῦ Λώρη Μαργαρίτη καλλιτεχνικό μνημόσυνο. Θὰ λάβουν μέρος ὁ Σόλων Μιχαηλίδης, ὁ ὁποῖος θὰ μιλήσῃ γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ διακεκριμένου καλλιτέχνη καὶ θὰ ἐκτελεσθοῦν ἔργα τοῦ ἀπὸ τοὺς Λένα Κουτούβαλη - Ἀναγνωσταρᾶ, Μυρτώ Δουλῆ - Πορφύρη καὶ Τώνη Γεωργίου. Θὰ λάβῃ ἐπίσης μέρος τὸ Τρίο Θεσσαλονίκης (Γιώργος Θυμῆς, Κοσμᾶς Γαλιλαῖος, Μανώλης Καζανιπτάκας)

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΛΩΡΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Ὁ σύλλογος ἀποφοίτων ᾠδείου Θεσσαλονίκης, ὀργανώνει τὴν Τετάρτη 28 Φεβρουαρίου στὴν αἴθουσα τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στὴν μνήμη τοῦ Λώρη Μαργαρίτη, ἀπὸ τοὺς ἰδρυτὲς τοῦ κρατικοῦ ᾠδείου Θεσσαλονίκης. Στὴν ἐκδήλωση θὰ ὁμιλήσῃ γιὰ τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ συνθέτη, ὁ Σόλων Μιχαηλίδης, θὰ λάβουν δὲ μέρος τὸ τριό Θεσσαλονίκης — Γ. Θυμῆς (πιάνο), Κ. Γαλιλαίας (βιολί), Γ. Καζαμπάκας (τσέλο) — ἡ Λένα Κουτούδαλη (πιάνο), ὁ Τῶνης Γεωργίου (πιάνο) καὶ ἡ Φέμπη Νικολαΐδου — Σταματάτου (τραγούδι).

Σήμερα στις 8.30 μ.μ.

ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΛΩΡΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

■ Ομιλητής ο Σ. Μιχαηλίδης

Ο Σύλλογος Ἀποφοίτων Ὁ-
δείου Θεσσαλονίκης διοργανώνει
σήμερα στις 8.30 μ.μ. εἰς τὴν αἶ-
θουσα τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν
Σπουδῶν μουσικοφιλολογικὴ βρα-
διά στὴ μνήμη τοῦ Λῶρη Μαργα-
ρίτη. Γιά τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο
τοῦ διακεκριμένου μουσουργοῦ
θὰ μιλήσῃ ὁ Σόλων Μιχαηλίδης.
Θὰ ἐρμηνεύσουν δὲ ἔργα του ἡ
Λένα Κουτούβαλη - Ἀναγνωσταρὰ
(πιάνο), ἡ Φέμπη Νικολαΐδου
Σταματάτου (τραγουῦδι) καὶ ὁ Τῶ-
νης Γεωργίου (πιάνο). Θὰ λάβῃ
ἐπίσης μέρος καὶ τὸ Τριό Θεσ-
σαλονίκης - Γιώργος Θυυῆς (πιά-
νο), Κοσμάς Γαλιλαίας (β. ολί),
Μανῶλης Καζαμπάκας (τσέλλο).

Αὔριο στήν Ἀθήνα

ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΩΡΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Ⓢ 28 Φεβρουαρίου
στήν Θεσ)νίκη

Μουσικοφιλολογικό μνημόσυνο σέ μνήμη Λώρη Μαργαρίτη, ὀργανώνει γιά τήν Τετάρτη 28 Φεβρουαρίου, ὥρα 8.30 μ.μ. στήν αἴθουσα τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ὁ Σύνδεσμος Ἀποφοίτων Ὁδῶν Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιεῖται στά πλαίσια τῆς συμπληρώσεως 20ετίας ἀπό τόν θάνατο τοῦ Λώρη Μαργαρίτη καί ὁμιλητής θά εἶναι ὁ κ. Σόλων Μιχαηλίδης, τέως γενικός διευθυντής τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης καί τοῦ Κρατικοῦ Ὁδείου.

Στήν ἐκδήλωση συμμετέχουν οἱ καλλιτέχνες Λένα Κουτουβαλή - Ἀναγνωσταρά, Φέμπη Νικολαΐδου - Σταματάτου, Κοσμάς Γαλιλαίας, Τώνης Γεωργίου, Γ. Θυμῆς καί Μαν. Καζαμπάκας. Ἡ ἴδια ἐκδήλωση θά πραγματοποιηθῆ αὔριο στήν αἴθουσα τοῦ «Παρνασσού» τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Λ. Μαργαρίτης ὑπῆρξε ἓνας λαμπρός μουσικός, συνθέτης, πιανίστας καί δάσκαλος. Ἀληθινὸ παιδί - θαύμα, εἶχε δώσει τὸ πρῶτο του ρεσιτάλ τὸ 1903 στό Μόναχο προκαλώντας ἀπεριόριστο θαυμασμό, γιὰ νά συνεχίσῃ ἐκείνες τίς παιδικές του ἐμφανίσεις μπροστά σέ πρίγκιπες καί πριγκίπισσες, στήν πιά ὑψηλὴ ἀριστοκρατία τῆς Βαυαρίας καί τῆς Αὔστριας. Ἀμέσως ἐπειτα, ὁμως, ἀρχισε σοβαρές σπουδές στό Βερολίνο καί στό Μόναχο ἄ νά γυρίσῃ στήν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1915, ὅποτε ἀρχισε νά διδάσκῃ στό Ὁδεῖο Θεσσαλονίκης, ἐνῶ παράλληλα ἐφευγε γιά μεγάλες περιοδεῖες σ' ὅλη τήν Εὐρώπη ἀποσπώντας παντοῦ τὰ πιά ἐνθουσιαστικὰ ἐγκώμια κριτικῆς καί κοινού. Τόν θεωροῦσαν σάν ἓναν ἐξαιρετικὸ ἐρμηνευτὴ τοῦ Μότσαρτ καί ἴσως οἱ φιλόμουσοι Ἀθηναῖοι τόν θυμοῦνται ὅταν ἐπαιξε τὸ κοντσέρτο τοῦ Μότσαρτ γιά δύο πιάνο, μαζί μέ τήν ἀξία σύζυγό του κ. Ἰντα Μαργαρίτη.

Μνημόσυνα

✽ Τὸ Φιλολογικὸ καὶ Ἀρχαιολογικὸ Τμήμα τοῦ «Παιρνασσού» ὀργανώνει σήμερα, στὶς 7.45 μ.μ., στὴν μεγάλη του αἴθουσα, μουσικο - φιλολογικὸ μνημόσυνο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 20ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λώρη Μαργαρίτη. Ὁμιλητὴς θὰ εἶναι ὁ Σόλων Μιχαηλίδης. Συμμετέχουν οἱ καλλιτέχναι Μαρτῆ Δουλῆ - Πορφύρη, Λένα Κουτούβαλη - Ἀναγνωσταρᾶ, Κοσμᾶς Γαλιλαίας, Τώνης Γεωργίου, Γεώργιος Θυμῆς καὶ Μανώλης Καζαμπάκας.

Παιρνασσός

Μνημόσυνο Λώρη Μαργαρίτη

Μὲ τὴν εὐκαιρία συμπληρώσεως 20 χρόνων ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ συνθέτη, πιανίστα καὶ παιδαγωγοῦ Λώρη Μαργαρίτη, ὀργανώνεται αὔριο, στὶς 7.45' μ.μ., μουσικοφιλολογικὸ μνημόσυνο στὸν «Παρνασσό». Θὰ μιλήσῃ ὁ Σόλων Μιχαηλίδης. Τὸ μουσικὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὸ Τρίο τοῦ Μότσαρτ γιὰ πιάνο, βιολὶ καὶ βιολοντσέλλο, μὲ ἐκτελεστὰς τοὺς Γ. Θυμῆ, κ. Γαυλαία, Μαν. Καζαμπάκα, καθὼς καὶ ἔργα τοῦ ἐκλιπόντος συνθέτου Μαργαρίτη, ἀπὸ τοὺς πιανίστες Λένα Κουτούβαλη - Ἀναγνωσταρᾶ καὶ Τώνη Γεωργίου καὶ τὴ σοπράνο Μυρτώ Δουλῆ.

Φιλολογικὸν μνημόσυνον

Σήμερον, Παρασκευὴν (7.45' μ.μ.), τὸ Φιλολογικὸν καὶ Ἀρχαιολογικὸν Τμήμα τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» ὀργανώνει, ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τοῦ Συλλόγου (πλατεία Καρύτση), φιλολογικὸν μνημόσυνον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 20ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συνθέτου Ἀώρη Μαργαρίτη. Ὁμιλητὴς θὰ εἶναι ὁ κ. Σόλων Μιχαηλίδης, συμμετέχουν δὲ οἱ καλλιτέχναι Μυρτώ Δουλή - Πορφύρη, Λένα Κουτούβαλη - Ἀναγνωσταρά, Κ. Γαλιλαίας, Τ. Γεωργίου, Γ. Θυμῆς καὶ Μ. Καζαμπάκας.

Φιλολογικὸν μνημόσυνον

Αὔριον, Παρασκευὴν (7.45' μ.μ.),

τὸ Φιλολογικὸν καὶ Ἀρχαιολογικὸν Τμήμα τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσὸς» ὀργανώνει, ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τοῦ Συλλόγου (πλατεῖα Καρύτση), φιλολογικὸν μνημόσυνον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 20ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συνθέτου Λώρη Μαργαρίτη. Ὁμιλητὴς θὰ εἶναι ὁ κ. Σόλων Μιχαηλίδης, συμμετέχουν δὲ οἱ καλλιτέχναι Μυστῶ Δουλιῆ - Πορφύρη, Λένα Κουτούβαλη - Ἀναγνωσταρᾶ, Κ. Γαλιλαίας, Τ. Γεωργίου, Γ. Θυμῆς καὶ Μ. Καζαμπάκας.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΛΩΡΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Ὁ σύλλογος ἀποφοίτων Ὀδείου Θεσσαλονίκης διοργανώνει τὴν Τετάρτην 28ην Φεβρουαρίου στὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρίας Μακεδονικῶν Σπουδῶν μουσικοφιλολαγικὴ βραδυὰ εἰς μνήμην Λώρη Μαργαρίτη ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσαετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του.

Στὴν ἐκδήλωσι αὐτὴ ὁ τ. διευθυντὴς τοῦ Ὀδείου καὶ τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης Σόλων Μιχαηλίδης θὰ ὁμιλήσῃ γιὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργο τοῦ τιμωμένου μουσουργοῦ, θὰ λάβουν δὲ μέρος τὸ Τρίο Θεσσαλονίκης — Γιώργος Θυμῆς (πιάνο), Κοσμάς Γαλιλαίας (βιολί), Μανώλης Καζαμπάκας (τσέλο) — ἡ Λέλα Κουτούβαλη — Ἀναγνωσταρᾶ (πιάνο), ὁ Τῶνης Γεωργίου (πιάνο) καὶ ἡ Φέμπη Νικαλαΐδου — Σταματάτου (τραγούδι).

Τὸ Ὀδεῖο Θεσσαλονίκης ὁργανώνει, ἐπίσης βραδυὰ πρὸς τιμὴν τοῦ Λώρη Μαργαρίτη αὔριο, Παρασκευὴ τὴν ἴδια δὲ ἡμέρα ὁ Μουσικοφιλολογικὸς Σύλλογος «Παρνασσός» θὰ τελέσῃ στὶς αἴθουσες τοῦ καλλιτεχνικοῦ μνημόσυνου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ Λ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Ἐπί τῇ συμπληρώσει 20ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λώρη Μαργαρίτη τὸ φιλολογικὸ καὶ ἀρχαιολογικὸ τμήμα τοῦ «Παιονασιστοῦ» ὀργανώνει σήμερον Παρασκευῇ, 7.45 μ.μ., στὴν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου μουσικοφιλολογικὸ μνημόσυνο. Ὁμιλητὴς ὁ Σόλων Μιχαηλίδης. Συμμετέχουν οἱ καλλιτέχναι Μ. Δουλῆ—Παρφύρη, Λ. Κουτούβαλη—Ἀναγνωσταρᾶ, Κ. Γαλιλαίας, Τ. Γεωργίου, Γ. Θυμῆς, Μ. Κασαμπάκος.

Λώρης Μαργαρίτης

Μουσικοφιλολογική εκδήλωση, για τὰ 20 χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Λώρη Μαργαρίτη, ὁργανώνει ὁ «Παρνασσός», ἀπόψε στὶς 7.45, στὴν αἴθουσά του. Θὰ μιλήσῃ ὁ Σόλων Μιχαηλίδης, καὶ θὰ πάρουν μέρος οἱ καλλιτέχνες Μ. Δουλῆ - Παρφύρη, Λ. Κουτούβαλη, Κ. Γαλιλαίας, Τ. Γεωργίου, Γ. Θυμῆς καὶ Μ. Καλαμπάκας.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΑΠΟΨΕ στίς 7.45' τό φιλο-
λογικό καί ἀρχαιολογικό τμήμα
τοῦ «Παρνασσού» ὀργανώνει στήν
αἴθουσά του (Καρύτση), μουσικο-
φιλολογικό μνημόσυνο μέ τήν εὐ-
καιρία τῆς συμπληρώσεως 20ε-
τίας ἀπό τόν θάνατο τοῦ Λώρη
Μαργαρίτη. Θά μιλήσῃ ὁ κ. Σ.
Μιχαηλίδης. Συμμετέχουν οἱ καλ-
λιτέχνες Μ. Δουλῆ—Πορφύρη, Λ.
Κοτούβαλη — Ἀναγνωσταρά, Κ.
Γαλιλαίας, Τ. Γεωργίου κ. ἄ.

ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Τά 20χρονα από τόν θάνατό του

• ΡΕΣΙΤΑΛ Μ. ΔΑΛΜΑΤΗ

Μουσουργός, πιανίστας και παιδαγωγός, ο Λώρης Μαργαρίτης είναι αναμφισβήτητα μία από τις σημαντικότερες μουσικές φυσιογνωμίες που ανέδειξε ο τόπος μας στο πρώτο ήμισυ του αιώνα μας και πού η αναγνώρισή της, αλλά και η δραστηριότητά της δέν περιορίσθηκε στον ελληνικό χώρο, αλλά είχε και προεκτάσεις σε σημαντικά μουσικά κέντρα του ευρωπαϊκού χώρου. Παρά τούτο, αναρωτιόμαστε αν και κατά πόσον η σημασία της προσφοράς του Λώρη Μαργαρίτη έχει αναγνωρισθῆ κατ' ἄξιαν και κυρίως αν και κατά πόσον έχει μελετηθῆ αὐτό πού θά μπορούσαμε νά ἀποκαλέσωμε «περίπτωση Λώρη Μαργαρίτη». Σπεύδομε νά ἀμολογήσωμε ὅτι οὔτε ἐμεῖς ἔχομε τώρα στή διάθεσή μας τά στοιχεῖα γιά μία τέτοια μελέτη. Ἐνδείξεις μόνο ἔχομε, πού, ὅμως, ἐπιτρέπουν νά μιλήσωμε γιά «περίπτωση Λώρη Μαργαρίτη», ἡ ὁποία θά μπορούσε νά ἐ-

Τοῦ

ΔΙΟΝ. ΓΙΑΤΡΑ

ξετασθῆ σέ συνάρτηση μέ τά μουσικά πράγματα τοῦ τόπου μας.

Πράγματι, ἀξίζει νά σημειωθῆ, ὅτι ἴσα-ἴσα τότε πού ἀρχινά νά διαγράφεται συνειδητά ἡ προσπάθεια γιά τήν δημιουργία μιᾶς ἐθνικῆς μουσικῆς σχολῆς βασισμένης στήν ἠθογραφική ἰδιότητα, πού θά μπορούσε νά θεωρηθῆ καί ὡς προσπάθεια γιά τήν δημιουργία ἑνός μουσικοῦ ἐπαρχιωτισμοῦ ἴσα-ἴσα τότε, στίς ἀρχές τοῦ αἰώνα μας, βλέπομε νά ἐμφανίζεται αὐτό τό παιδί θαῦμα πού λέγεται Λώρης Μαργαρίτης και πού εἶναι κι' ὅλας ἑνας Εὐρωπαῖος μουσικός. Ὑστερα ἀπό τούς Ἑπτανήσιους μουσικούς, πού ἐβλεπαν τήν μουσική μας ἐντεταγμένη στήν Εὐρώπη, μέ κέντρο ἀκτινοβολίας τήν Ἰταλία—, ὅπως εἶχαν δῆ τήν μουσική τέχνη τόσο ἄλλοι μὴ Ἰταλοὶ μουσουργοί, ὁ Μάρκ-Αντουάν Σαρπαντιέ, ὁ Χαίντελ, ὁ Γιαλόνια, ὁ Μότσαρτ —, ὁ Λώρης Μαργαρίτης εἶναι ὁ πρῶτος, ἴσως, Ἑλλην μουσουργός στόν αἰῶνα μας, πού, ἂν δέν βλέπη, ὁπωσδήποτε ὅμως νοιώθει τήν ἐλληνική μουσική ἐντεταγμένη στήν Εὐρώπη, ἀλλά μέ κέντρο ἀκτινοβολίας, τώρα, τήν Γερμανία. Κατά τούτο, λοιπόν, ὁ Λώρης Μαργαρίτης φαίνεται νά ἐκφράζει μιᾶ τάση πού θά ἀρχίσει ἀργότερα νά διαγράφεται πῶς συνειδητά μέ τόν Μητρόπουλο καί ἐν συνεχείᾳ μέ τόν Σκαλκώτα, γιά τήν ἐντάξη τῆς ἐλληνικῆς μουσικῆς στόν εὐρωπαϊκό κορμό τῆς μουσικῆς τέχνης, πού ἀποτελεῖ μιᾶ οἰκουμένη αἰσθητική ἀξία.

Τό γεγονός ὅτι ἡ «ἐλληνική ἐθνική μουσική σχολή» ἀποτελεῖ μιᾶ παρένθεση πού φαίνεται νά ἔχη κλείσει ὀριστικά, ἀφοῦ τήν ἔχουν ἀπορνηθῆ ἀκόμη καί οἱ πῶς θερμοί καί ζωηροί ὁπαδοί της, υἱοθετώντας μάλιστα τάσεις ὄχι ἀπλῶς ἀνεθνικές, ἀλλά ἀπανθρωπιστικές καί κατά συνέπειαν ἀνελληνικές, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Εὐρωπαῖος Μαργαρίτης ἐκφράζει ἀπό τίς ἀρχές κι' ὅλας τοῦ αἰῶνα μας μιᾶ πραγματικότητα, πού ὅμως θά ἀπαιτηθῆ πολύς χρόνος γιά νά τήν συνειδητοποιήσωμε: ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι Εὐρώπη. Καί ὅτι ἐμεῖς ἂν δέν εἴμαστε ἀπόλυτα Εὐρωπαῖοι, τουλάχιστον ὡς αὐτοῦς τούς Εὐρωπαῖους πού ἐννοοῦν νά φεῖρουν ὅ,τι ὠραιότερο ἔχει δημιουργήσει ἡ Εὐρώπη τῆς ἀκμῆς, δέν θά πρέπει ὡστόσο νά ξεχνοῦμε ὅτι ὑπῆρξαμε καί περισσότερο ἀπό Εὐρωπαῖοι: ὑπῆρξαμε Εὐρωπαϊκαί — κατά τό «Χριστιανωταί» τοῦ Περικλή Γιαννόπουλου.

Φαίνεται, ὡστόσο, ὅτι, ὡς μουσικός, ὁ Λώρης Μαργαρίτης, παρά τήν εὐρωπαϊκότητά του, ἐπηρεάστηκε καί αὐτός ἀπό τό διάχυτο πνεῦμα τῆς ἐπιδιώξεως τῆς ἠθογραφικῆς ἐλληνικότητος. Καί δέν ἀποκλείεται νά ἐπέδρασαν αὐτῆς ἀνασταλτικά στό δημιουργικό ἔργο του, πού ὡμολογουμένως δέν εἶναι ἀπ' ὅ,τι τουλάχιστον γνωρίζωμε, ἐκεῖνο πού θά προσδοκοῦσε κανεῖς ἀπό ἑνα γεννημένο μουσικό, πού, παιδί ἀκόμη, ἔκοιμε μιᾶ τόσο ἐντυπωσιακή ἐμφάνιση. Ἀλλά ὡς πιανίστας, ὅμως, καί ὡς παιδαγωγός ὁ Μαργαρίτης στάθηκε ἑνας γνήσιος ὅσο καί ἐξαίρετος Εὐρωπαῖος μουσικός, κρατώντας ὅμως πάντα ἀναλλοιώτους τούς δεσμούς του μέ τόν τόπο του καί πραγματοποιώντας μάλιστα καί τό ἐξαιρετικά σημαντικό γιά τόν τόπο του: Νά ἐγκαταστήσῃ σ' ἑνα ἀπό τά σημαντικότερα, τά ἀνεκτικώτερα μουσικά κέντρα τῆς Εὐρώπης, τό Σάλτσμπουργκ, ἑνα προγεφύρωμα γιά τούς νέους Ἑλλήνας μουσικούς.

Τίς σύντομες καί πρόχειρες, σκέψεις ἀναφορικά μέ τόν Λώρη Μαργαρίτη μᾶς ἔδωσε τήν εὐκαιρία νά διατυπώσωμε τό μουσικό-φιλολογικό μνημόσυνο πού ὀργάνωσε γιά τά εἴκοσι χρόνια ἀπό τόν θάνατό του, πού κλείνουν ἐφέτος, ὁ Φιλολογικός Σύγγολος «Παρνασσός». Τό πρόγραμμα τῆς δράδυας Λώρη Μαργαρίτη πού δόθηκε, τήν περασμένη Παρασκευή μέ κατ' ἄριστον τήν αἴθουσα τοῦ «Παρνασσού» περιελάμβανε τό Τρίο σέ σί ὑφ. μεῖζ. Κ.Υ. 502 τοῦ

Μότσαρτ — καί ξεύρομε τί ἦταν γιά τόν Μαργαρίτη καί ὁ Μότσαρτ καί τό Σάλτσμπουργκ — ἀπό τό «Τρίο Θεσσαλονίκης», μέ τούς κ.κ. Γ. Θυμῆ, πιάνο, Κ. Γαλιλαία, βιολί, καί Μ. Καλομπούκα, βιολοντσέλλο, ὁμιλία τοῦ μουσουργοῦ καί ἀρχιμουσικοῦ κ. Σόλωνά Μιχαηλίδη, μέ πληροφορίες γιά τήν ζωή καί τό ἔργο τοῦ τιμωμένου Ἑλλήνα μουσουργοῦ καί ἔργα τοῦ Μαργαρίτη: Τό «Τρίπτυχο», ἀπό τό τεῦχος «Νεότητος», ἔργ. 4, τήν Σονατίνα ἔργον 5 καί τό «Ἑλληνικό Βουκολικό» ἔργ. 18 ἀρ. 3, πού ἐρμήνευσε μέ ὠραίο ἦχο καί μέ μουσικότητα ἡ κ. Λένα Κοιτούδου-Ἀναγνωσταρά, μιᾶ ἀπό τίς πῶς προικισμένες καί τίς πῶς πετυχημένες μαθήτριες τοῦ Μαργαρίτη, τά τέσσερα «Ἑλληνικά Τραγούδια» ἔργ. 6, πού τραγούδησε μέ καθαρότητα καί ἐκφράση ἡ κ. Μυρτώ Δουλή-Πορφύρη καί δύο ἀκόμη κομμάτια ἀπό τό «Νεότης» καί τούς «Στίχους γιά πιάνο» ἔργ. 10 πού ἔπαιξε ὁ πιανίστας κ. Τώνης Γεωργίου.

Στήν κλαδεσινίστα κ. Μαργαρίτα Δαλμάτη χρωστάμε μιᾶ ἀκόμη ζωντανή γνωριμία μέ παλιούς κλαδεσινίστες. Αὐτή τή φορά ἦταν Ἑλλήνοι κλαδεσινίστες πού μᾶς παρουσίασε στό φεστιβάλ πού ἔδωσε τήν περασμένη ἑβδομάδα στήν αἴθουσα τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου. Πῶς συγκεκριμένα ἦσαν ὁ Χένρυ Πέρσελ, ὁ κορυφαῖος Ἑλλῆνος μουσουργός τοῦ 17ου αἰῶνα καί ὅλων τῶν ἐποχῶν, πού ἔργα του ἐκόλυψαν σχεδόν ὅλοκληρο τό πρόγραμμα τῆς ἐκλεκτῆς μας κλαδεσινίστας, ἀφοῦ προτάχθηκε ἑνα ἔργο τοῦ Δρ John Blow, πού ὑπῆρξε δάσκαλος τοῦ Πέρσελ. Τό σάμπανλο φαίνεται νά ταιριάζει ἰδιαίτερα στήν λεπτή εὐαισθησία τῆς κ. Μαργαρίτας Δαλμάτη. Καί χαιρόταν κανεῖς ὅτι ἐρμηνεύει τῆς καί τήν μουσικότητά της, ἀλλά καί τά ἠχητικά ἐφέ πού πετύχαινε μέ τό ὄργανό της.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΙΣ ΧΟΡΩΔΙΑΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ὁμάς ἐργασίας γιά τήν ἀξιολόγησιν ἐρασιτεχνικῶν κυρίως χορωδιακῶν συγκροτημάτων τῆς χώρας, σοβαρᾶς καί ὑψηλῆς ἐπιδόσεως συνεστήθη δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καί Ἐπιστημῶν κ. Κ. Παναγιωτάκη. Ἡ ἀναφερομένη ὁμάς ἀποτελεῖται ἐκ τῶν: Ἄντ. Εὐαγγελάτου, ὡς προέδρου, Σόλ. Μιχαηλίδη, Θ. Καρυωτάκη, Μιχ. Βούρτσι, Στ. Βασιλειάδη καί Ἐλσας Ἀγγελάκου (τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καί Ἐπιστημῶν). Παραλλήλως ἕτερα ὁμάς ἀποτελουμένη ἐκ τῶν: Καλλιόπης Ζώρα, Ἰωάν. Στεφανέλλη, Μαρίας Χόρς, Ἐλένης Ζαμπούρα, Αἰκατερίνης Τσιλιμίγκρα, Ἰωάννας Παπαντωνίου, Ἐλ. Δρανδάκη καί Ἐλσας Ἀγγελάκου, συνεπλήρωσεν ἤδη τήν ἀξιολόγησιν 67 χορευτικῶν συγκροτημάτων καί πρόκειται συντόμως νά ἀξιολογήσῃ 32 ἕτερα συγκροτήματα.

ΝΕΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ

Τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων Μουσουργῶν ἔχει ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος Ἄντ. Εὐαγγελᾶτος, ἀντιπρόεδρος Σόλ. Μιχαηλίδης, γεν. γραμματεὺς Θ. Καριωτάκης, ταμίας Ἰάκ. Χαλιόσας, ἔφορος Μεν. Θεοφρανίδης, σύμβουλοι Γιάν. Α. Παπαϊωάννου, Γ. Γεωργιάδης καὶ Μιχ. Ἀδάμης.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΙΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, κ. Κ. Παναγιωτάκη, συνεστήθη ὁμάς ἐργασίας, διὰ τὴν ἀξιολόγησιν ἐρασιτεχνικῶν, κυρίως, χορωδιακῶν συγκροτημάτων τῆς χώρας σοβαρᾶς καὶ ὑψηλῆς ἐπιδόσεως.

Ἡ ὁμάς ἐργασίας ἀπετελέσθη ἐκ τῶν: Α. Εὐαγγελάτου, μουσουργοῦ, ὡς προέδρου, Σ. Μιχαηλίδη, τ. γενικοῦ δ)ντοῦ τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης, Θ. Καρυωτάκη, μουσουργοῦ, Μ. Βούρτση, δ)ντοῦ τῆς Χορωδίας τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, Στ. Βασιλειάδου, μουσικοσυνθέτου καὶ Ἐλσας Ἀγγελάκου, τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν. Ἡδη ἡ ἐν λόγῳ ὁμάς ἠκροάσθη τῶν Χορωδιῶν Ἀθηνῶν.

Παραλλήλως ἕτερα ὁμάς ἀποτελουμένη ἐκ τῶν: Καλλιόπης Ζώρα, διευθυντρίας Μουσείου Λαϊκῆς Τέχνης, Ι. Στεφανέλλη, σκηνογράφου Ο.Κ.Θ.Ε., Μαρίας Χόρς, χορογράφου Ο.Κ.Θ.Ε., Ἐλένης Ζαμπούρα, χορογράφου Ο.Κ.Θ.Ε., Αἰκατερίνης Τσιλιμίγκρα, χορογράφου Ο.Κ.Θ.Ε., Ἰωάννας Παπαντωνίου, ἐνδυματολόγου, Ἐλ. Δρανδάκη, διδασκάλου Ἑλληνικῶν χορῶν καὶ Ἐλσας Ἀγγελάκου, τμηματάρχου ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, συνεπλήρωσεν ἤδη τὴν ἀξιολόγησιν 67 χορευτικῶν συγκροτημάτων ἀνά τὴν χώραν καὶ πρόκειται συντόμως νὰ ἀξιολογήσῃ ἕτερα 32 συγκροτήματα.

Ἀξιολογούνται ἐρασιτεχνικές χορωδίες

ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ τοῦ ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ κ. Παναγιωτάκη συνεστήθη μία νέα ἐπιτροπή γιά «τήν ἀξιολόγηση ἐρασιτεχνικῶν κυρίως χορωδιακῶν συγκροτημάτων τῆς χώρας καί ὑψηλῆς ἐπιδόσεως». Ἡ «ὀμάδα ἐργασίας» ἀπετελέσθη ἀπό τούς : Ἀντίοχο Εὐαγγελᾶτο μουσουργό (Πρόεδρος), Σόλωνα Μιχαηλίδη, τέως Γεν. Διευθυντή τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης, Θεόδωρο Καρυωτάκη, μουσουργό, Μιχαήλ Βούρτση, Διευθυντή τῆς Χορωδίας τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, Στέφανο Βασιλειάδη, μουσικοσυνθέτη καί Ἐλσα Ἀγγελάκου, τμηματάρχη τοῦ ὑπουργείου Πολιτισμοῦ.

Στό μεταξύ, ἡ ἄλλη ὀμάδα πού εἶχε συγκροτηθῆ πρό μηνῶν συμπλήρωσε ἤδη τήν ἀξιολόγηση 67 χορευτικῶν συγκροτημάτων ἀπό ὀλόκληρη τήν χώρα καί πρόκειται νά ἀξιολογήσῃ ἄλλα 32.

Με απόφασι τοῦ ὑπουργοῦ Πο-
λιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν συνε-
στήθη «Ὁμάς ἐργασίας» γιὰ τὴν
ἀξιολόγησι ἐρασιτεχνικῶν κυρίως
χορωδιακῶν συγκροτημάτων τῆς χώ-
ρας σοβαρᾶς καὶ ὑψηλῆς ἐπιδό-
σεως. Ἡ «Ὁμάς ἐργασίας» ἀπο-
τελεῖται ἐκ τῶν: Α. Εὐαγγελάτου,
ὡς προέδρου, Σ. Μιχαηλίδη, Θ.
Καρυωτάκη, Μ. Βούρτζη, Σ. Βα-
σιλειάδου καὶ Ἐλσας Ἀγγελάκου.
Ἡδῆ ἡ ἐν λόγω ομάδα ἀκούσε τίς
χορωδίες Ἀθηνῶν. Παράλληλα ἄλ-
λη ομάδα ἀποτελουμένη ἐκ τῶν:
Καλλιόπης Ζώρα, Ι. Στεφανέλλη,
Μαρίας Χόρς, Ἐλένης Ζαμπάρα,
Αἰκατερίνης Τσιλιμίγκρα, Ἰωάν-
νας Παπαντωνίου, Ε. Δρανδάκη καὶ
Ἐλσας Ἀγγελάκου συμπλήρωσε ἤ-
δη τὴν ἀξιολόγησι 67 χορευτικῶν
συγκροτημάτων ἀνά τὴν χώρα καὶ
πρόκειται σύντομα νὰ ἀξιολογήσῃ
ἄλλα 32 συγκροτήματα.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΧΟΡΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ

Με απόφασι τοῦ ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν κ. Κ. Α. Παναγιωτάκη, συνεστήθη ὁμάς ἐργασίας γιὰ τὴν ἀξιολόγησι ἐρασιτεχνικῶν κυρίως χορωδιακῶν συγκροτημάτων τῆς χώρας, σοβαρᾶς καὶ ὑψηλῆς ἐπιδόσεως.

— Ἡ ὁμάς ἐργασίας ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς Ἄντιοχο Εὐαγγελάτο, ὡς

πρόεδρο, Σόλωνα Μιχαηλίδη, Θεόδωρο Καρυωτάκη, Μιχάλη Βούρτση Στέφανο Βασιλειάδη καὶ Ἑλσα Ἀγγελάκου τμηματάρχη τοῦ ὑπουργείου. Ἦδη ἡ ὁμάς ἀκροάσθηκε τὶς χορωδίες τῶν Ἀθηνῶν.

— Παράλληλα ἄλλη ὁμάς ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς: Καλλιόπη Ζώρα, Ἰωάννη Στεφανέλλη, Μαρία Χόρς, Ἑλένη Ζαμπούρα, Αἰκατερίνη Τσιλιμίγκρα, Ἰωάννα Παπαντωνίου, Ἐλευθέριο Δρανδάκη, καὶ Ἑλσα Ἀγγελάκου συνεπλήρωσε τὴν ἀξιολόγησι 67 χορευτικῶν συγκροτημάτων ἀνὰ τὴν χώραν καὶ πρόκειται συντόμως νὰ ἀξιολογήσῃ ἄλλα 32 συγκροτήματα.

● Στις ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις, στὴν ἔδρα τοῦ ΝΑΤΟ στὸ Βέλγιο, τὴν 25ην Μαρτίου, πῆρε μέρος τὸ χορευτικὸ συγκρότημα τοῦ Λαογραφικοῦ Ὁμίλου Καρδίτσας «Καραγκούνα».

ΣΥΝΕΚΡΟΤΗΘΗΣΑΝ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΙΝ ΤΩΝ ΧΟΡΩΔΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΧΟΡΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 5. — Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑφυπουργοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐπισημῶν κ. Παναγιωτάκη συνεστήθη ὁμάς ἐργασίας, διὰ τὴν ἀξιολογήσιν ἐρασιτεχνικῶν κυρίως χορωδιακῶν συγκροτημάτων τῆς χώρας, σοβαρὰς καὶ ὑψηλῆς ἐπιδόσεως. Ἡ ὁμάς ἐργασίας ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Ἀντιόχου Εὐαγγελάτου, μουσουργοῦ, ὡς προέδρου, Σόλωνος Μιχαηλίδου τέως γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς κρατικῆς ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης, Θεόδωρου Καρυωτάκη μουσουργοῦ, Μιχαήλ Βούρτση διευθυντοῦ τῆς χορωδίας τῆς ἐθνικῆς λυρικῆς σκηνῆς, Στεφάνου Βασιλειάδου μουσικοσυνθέτου, καὶ Ἐλσας Ἀγγελάκου τμηματάρχου, τοῦ ὑπουργείου πολιτισμοῦ καὶ ἐπιστημῶν. Ἡδὴ ἡ ὁμάς

ἠκροάσθη τῶν χορωδιῶν Ἀθηνῶν.

Παραλλήλως, ἕτερα ὁμάς ἀποτελούμενη ἐκ τῶν Καλλιόπης Ζώρα διευθυντριάς μουσείου λαϊκῆς τέχνης Ἰωάννου Στεφανέλη σκηνογράφου κρατικῶν θεάτρων, Μαρίας Χόρς, Ἐλένης Ζάμπουρα, καὶ Αἰκατερίνης Τσιλιμίγκρα χορογράφων κρατικῶν θεάτρων, Ἰωάννας Παπαντωνίου ἐνδυματολόγου, Ἐλευθερίου Δρανδάκη διδασκάλου ἑλληνικῶν χορῶν καὶ Ἐλσας Ἀγγελάκου τμηματάρχου ὑπουργείου πολιτισμοῦ καὶ ἐπιστημῶν, συνεπλήρωσεν ἤδη τὴν ἀξιολογήσιν 67 χορευτικῶν συγκροτημάτων ἀνά τὴν χώραν καὶ πρόκειται συντόμως νὰ ἀξιολογήσῃ ἕτερα 32 συγκροτήματα.

Ο Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ γιά τήν Ἀμερική
ὁ μαέστρος Σόλων Μιχαηλίδης, ὁ
ὁποῖος θά διευθύνῃ ἐκεῖ συναυλίες
καί θά δώσῃ διαλέξεις σέ πέντε Πα-
νεπιστήμια (Γαίηλ, Ὀχάιο κ.ἄ.).

ΛΕΥΣΘΕΥ.

☉ Ὁ γνωστός μαέστρος καὶ μουσικολόγος
Σόλων Μιχαηλίδης ἀνεχώρησε γὰρ τὴν Ἀμερική, ὅ-
που θὰ διεθύνῃ συναυλίες καὶ θὰ δώσῃ σειρά δια-
λέξεων σὲ Πανεπιστήμια τοῦ Πέηλ, τοῦ Ὀχάϊο κ.ά.

★ Μία ελληνική μπαγκέτα
στον Νέο Κόσμο.

Ὁ μαέστρος καὶ μουσικολόγος
Σόλων Μιχαηλίδης, ἀνεχώρησε
προσχθὲς γιὰ τὴν Ἀμερική,
ὅπου θὰ διευθύνῃ συναυλίες καὶ
θὰ δώσῃ σειρά διαλέξεων
σὲ πέντε Πανεπιστήμια,
ὅπως τοῦ Γέηλ, Ὁχάιο κλπ.

Ο ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο μαέστρος και μουσικολόγος Σόλων Μιχαηλίδης, άνεχώρησε για την Αμερική, όπου θά διευθύνη συναυλίες και θά δώση σειρά διαλέξεων σε πέντε Πανεπιστήμια, όπως του Γέηλ, Οχάιο κλπ.

ΣΤΙΣ Η.Π.Α. Ο ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ο μαέστρος και μουσικολόγος Σόλων Μιχαηλίδης ανέχώρησε για τις ΗΠΑ όπου θα διευθύνη συναυλίες και θα δώσει σειρά διαλέξεων σε πέντε Πανεπιστήμια, όπως του Γέηλ, του Οχάιο κ.ά.

GREEK CONDUCTOR Solon Michaelidis flew yesterday to the United States to give a series of lectures in various US Universities. He will also conduct various Symphony Orchestras.

Ο Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Ἐνεχώρησε προχθές στήν Ἄμερική ὁ μαέστρος καί μουσουργός Σόλων Μιχαηλίδης, ὁ ὁποῖος θά διευθύνῃ σειρά νσυναυλιῶν στό Πανεπιστήμιο Γέηλ, Ὀχάϊο κ.ἄ.

★ Ἡ Μικτὴ Χορωδία Πρεβέ-
λης, πῆρε τὸ ἀργυρὸν μετάλ-
λιο καὶ τὸ Β' χρηματικὸ βρα-
βεῖο 5.000 δραχ. σὲ διαγωνισμό
χορωδιῶν ποῦ ἔγινε στὴν Ξάν-
θη, στὰ πλαίσια τῶν «Θρακικῶν
Λαογραφικῶν ἑορτῶν», τὴν προ-
περασμένη ἑβδομαχί. Ἡ χορω-
δία διαγωνίσθηκε ἐνώπιον ἐλλα-
νοδίκου ἐπιτροπῆς, ποῦ τὴν ἄπτε-
λοῦσε ὁ Σόλων Μιχαηλίδης, ὁ
Θεόδωρος Καρυστιάκης καὶ ὁ Με-
νέλαος Παλλάντιος.

CHARLESTON, WEST VIRGINIA, WEDNESDAY EVENING, MARCH 21, 1973

Guest Conductor, Pianist, 'Just Beautiful' In Concert

By GEORGE ARMSTRONG
Of The Daily Mail Staff

When pleased beyond the bounds of the ordinary, my wife has a happy expression that perfectly describes last night's Charleston Symphony concert with guest conductor Solon Michaelides and guest pianist Edith Karney Schiff — "Just Beautiful."

No more pleased than the audience, who called for an encore and gave the visiting maestro and the orchestra a standing ovation, were the musicians themselves.

Certainly it was a concert to be remembered, for it was "just beautiful" with all the connotations the phrase might inspire — tonality, crispness, depth in the broader passages and an exceptionally delightful airiness to the lighter nuances.

Charles Schiff, regular conductor and music director of the Symphony, stayed out of the limelight, but he well could have shared the plaudits for arranging for Maestro Michaelides, one of the foremost musicians of Greece, to

take over the podium.

The orchestra, most certainly, will be all the better for having responded so nobly to the exacting demands of the guest conductor, a man who with soft-spoken criticism and encouraging comments elicits the preciseness and richness that was apparent in last night's performance.

Although familiar with all types of music, Greece is Maestro Michaelides' homeland, and his enthusiasm for the music of a fellow countryman, Nicos Skakottas, was

transmitted to the orchestra in the performance of two Greek dances, the first of which was repeated as an encore.

The guest conductor, since retiring as general director of the State Symphony Orchestra of Thessalonica, has been member of a study commission of Greek music, and is a member of the executive board of the International Folk Music Council.

He has lectured on music in general and Greek folk music in particular at several area

colleges. After speaking later this week at Yale University, he will return to speak at several more local colleges.

The high point of the evening was the Beethoven Piano Concerto No. 3, with Mrs. Schiff, wife of the regular conductor, as soloist.

Mrs. Schiff, an exceptionally gifted pianist, has appeared on two other occasions with the Symphony, but last night merited especial acclaim, particularly for her perceptive interpretation of the Largo movement of the

Beethoven concerto.

Her technique is not flamboyant but somewhat reserved, with liquid purity in the rapid passages, tenderness in the lighter moments. Heat is generated in the more tempestuous phrases, but the flame is controlled.

The orchestra, in Mendelssohn's Symphony No. 4, the "Italian" again displayed the crispness of attack, the attention to dynamics, the smooth shifting of moods that is the hallmark of Maestro Michaelides' conducting.